

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

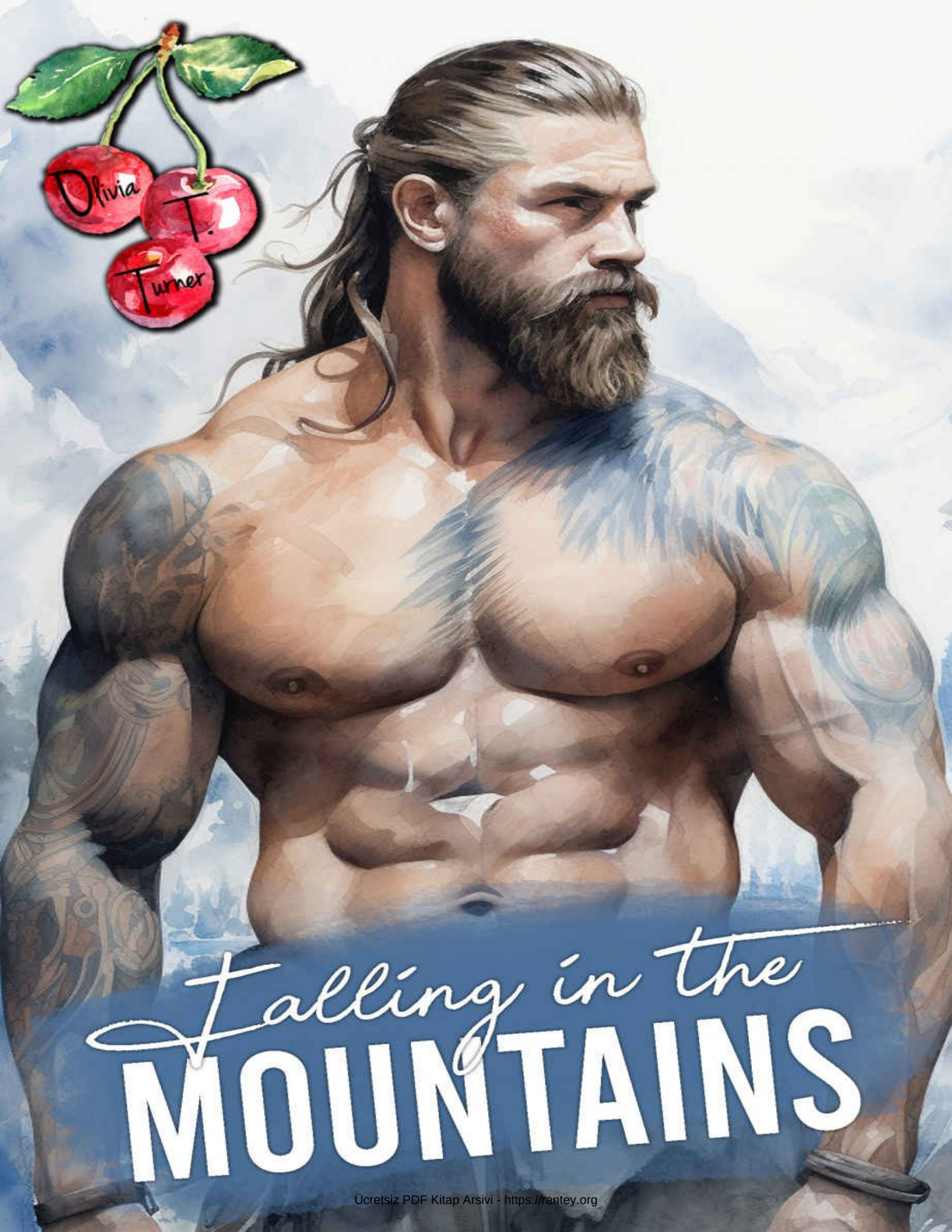
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Falling in the
MOUNTAINS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Dağlara Düşmek

Greene Dağ Çocukları

Olivia T. Turner

Telif hakkı © 2023 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın. Teşekkürler!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[Hakkında](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Daha fazla dağ adamı!](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın! Sesli](#)

[Kitaplar](#)

[OTT'ye Takıntılı Olun Beni Takip](#)

[Edin...](#)

Yeni şehir. Yeni iş. Yeni ben. Yeni
erkek arkadaş mı?

En azından bana aç gözlerle bakan ateşli dağ adamı böyle
düşünüyor.

Julian, Greene Dağları'nda Arama ve Kurtarma alanında
çalışıyor.

Aynı zamanda bungee jumping'in de sahibi ve onunla
orada tanıştım.

Kordonu ayak bileklerime bağlarken o güzel sahiplenici
gözler bana bakıyor.

Köprüden düşmeye hazırdım ama bu muhteşem adama
aşık olmak mı?

Buna hazırlıklı değildim.

Ama kaderin üzerinizde parladığı kadar şanslı olduğunuzda,
dalmayı göze alırsınız.

Sıçırıyorsun.

Ve arkana bakmazsın. Ben
de öyle yapıyorum.

Düştüm.

Birden fazla şekilde.

Kız arkadaşına biraz takıntılı olan sakallı bir seksi
sipariş eden oldu mu? İri yarı, sahiplenici bir dağa ne
dersiniz?

Ciddi bir ateşi olan bir adam mı? Gelin ve sıcakken alın!
Aldatma olmadan ve süper tatlı bir HEA garantili en iyi
şekilde anında aşk. Keyfini çıkarın!

Colleen'e,
Ateşli bir yabancının yanına gidip onu dudaklarından
öptüğünde bana cesur olmanın ne demek olduğunu öğreten
kişi.
Kız arkadaşı mutlu değildi, ama bu başka bir zamanın
hikayesi...

Birinci Bölüm

Abby

Dövme yaptırmakla ilgili sorun, üzerinde kalmasıdır.
Vücudun sonsuza dek.

Kolunuzda bir Koi balığı, sırtınızda bir ejderha veya omzunuzda sevimli küçük bir çilek varsa bu harika, ancak en sevdiğiniz alıntıyı bileğinizin içine aldığınızda, bu size ağırlık verebilir. Her gün ona bakmak zorunda kalırsınız.

Cesur ol.

Ve alıntıya uygun yaşamadığınızda, bu düpedüz iç karartıcı olabilir.

Dövmemi liseden mezun olduğum gün yaptırdım. On sekiz yaşındaydım ve macera dolu hayaller kuruyordum. Kafam gideceğim tüm uzak yerlerin heyecan verici planlarıyla ve beni bekleyen tüm heyecan verici, hayat değiştiren deneyimlerle dolup taşıyordu.

Okul bitmişti ve sonunda özgürdüm. Her kıtayı ziyaret etmekte özgürdüm, harika insanlarla tanışmakta özgürdüm, bir gün olacağımı bildiğim cesur, zeki, başarılı bir kadın olmakta özgürdüm.

Öyle bir şey olmadı. Hem de hiç.

Şu anda yirmi üç yaşındayım ve son beş yıldır amcamın harap haldeki ikinci el araba galerisinin arka tarafında çalışıyorum, evrakları dosyalıyorum, sıkıcı sözleşmeler hazırlıyorum ve acı verici muhasebe işleriyle uğraşıyorum. Birkaç yıl önce Sacramento'daki ailemin evinden taşındım, ancak kirayı tek başıma ödemek için on yedi kredi kartına ihtiyacım vardı, bu yüzden oda arkadaşlarıyla bir yere taşındım.

Yedi kişi. Evet, yedi tane oda arkadaşı.

New Girl'deki gibi havalı ve eğlenceli değildi. Mekanın sapığı Schmidt gibi sevimli değildi. Gary adında elli iki yaşında boşanmış bir adamdı ve ayakkabılarımı kokladığından oldukça emindim.

İki banyomuz vardı ve burası her zaman kirli, kokulu ve birileri her zaman başka birileriyle kavga ediyordu. Nefret ederdim.

Beş yıl boyunca bu şekilde yaşadım.

Cimri amcamın ikinci el araba galerisine gitmek için otobüse bindiğim ve yol boyunca bileğime baktığım beş yıl. Cesur ol. Ne şaka ama. Bileğime Be Pathetic dövmesi yaptırmalıyım. Hiçbir macera, heyecan verici bir deneyim, hayatımı değiştirecek hiçbir şey olmamıştı.

Henüz yirmi üç yaşındayken çoktan hayata boyun eğmiştim. Teslim olmuşum.

Üç hafta önce beni vurdu. Zordu.

İşe giden kalabalık bir otobüste - hava güneşin yüzeyinden daha sıcaktı - hantal bir adamın terli vücudu ile belime batan bir kaykayı tutan bir gencin arasında duruyordum. Terden sıırıslıkam olmuştum, yorgun, aç ve huysuzdum.

Pazartesi sabahıydı, yani atlatmam gereken koca bir hafta vardı ve amcamın beni bir Cumartesi daha çalışmaya zorlayacağını biliyordum. Şimdiden korkmaya başlamıştım.

Bir damla terin bileğimden aşağı kaydığını hissettim ve başımı kaldırdığımda Be Bold'un güneş ışığında parladığını gördüm.

Tüm vücudum titremeye başladı. Dişlerimi sıkıp dövmeğe baktım ve yaşama şeklimi değıştirmeye yemin ettim.

Her şey yanıştı. Her şey gitmeliydi.

İşim, evim, davranışlarım, özsaygı eksikliğim ve en önemlisi hayatıma karşı tamamen ilgisiz olmam.

Bir sonraki durağı bile beklemedim. Bekleyemezdim. Çok heyecanlıydım.

İtip kakarak ve manevralar yaparak ön tarafa kadar geldim ve otobüs şoförüne artık inmeme gerektiğini söyledim. Sinirli bir hışımla döndü, muhtemelen bir sonraki durağa kadar arkaya binmemi söyleyecekti ama gözlerimdeki kararlılığı görmüş olmalı ki kavga etmeye değmeyeceğini düşündü. Otobüsü durdurdu ve ben de hiçbir yerin ortasında indim.

Macera başlamıştı.

Şimdi, üç hafta sonra, başka bir otobüsteyim. Ve çok korkuyorum.

"Cesur ol," diye fısıldıyorum bileğimdeki soluk siyah mürekkebi ovarken ve pencereden dışarı bakarken. Manzara muhteşem. Daha önce hiç böyle dağlar görmemiştim. O kadar çarpıcı ki tüylerim diken diken oluyor.

"Affedersiniz, bir şey mi dediniz canım?" diye soruyor önümde oturan yaşlı kadın arkasını dönerken.

"Hayır, ben sadece... manzarayı seyrediyordum," diyorum gülümseyerek.

"Harika değil mi?" diyor yanından geçtiğimiz devasa dağa bakarken. "Greene Dağları'na bayılıyorum. Her yaz buraya göz zevkim için gelirim."

"Evet, dağlar çok güzel," diyorum yükselen zirveyi görmek için eğildiğimde.

"Dağlardan bahsetmiyordum," diyor gülerek. "Daha önce Greene Dağları'na gittin mi?" "Hayır," diyorum gergin bir nefesle. "Daha önce hiç gitmedim. Dokuzuncu sınıftan beri ormanda yaşıyorum."

Bir başka gülümsemeyle, "Sizi bir ziyafet bekliyor," diyor. "Tatilinizin tadını çıkarın."

"Aslında buraya taşınıyorum," diyorum gergin bir enerjiyle.

"Oh, gerçekten mi?"

"Evet, sadece bir değişikliğe ihtiyacım vardı," diyorum sesim titreyerek. "Evde işler yolunda gitmiyordu, ben de yeni bir şeyler aradım ve işe alım yapan bir fırın buldum. Daha önce hiç bir fırında çalışmamıştım ama Zoom'da bir mülakata girdim ve işe alındım, işte buradayım. Bu çılgınca, değil mi? Bu bir hata mı?"

Kadın cevap vermek üzereydi ama kendimi konuşmaktan alıkoyamayarak onun üzerinden buldozer gibi geçtim.

"İş çok para kazandırmıyor ama fırının üzerinde küçük bir dairede yaşayacağım, sanırım bu iyi bir şey. Sacramento'dan ailem olmadan hiç ayrılmamıştım, o yüzden biraz korkuyorum. Ama hayatta bazen cesur olmalısın, değil mi? Bazen konfor alanınızdan çıkıp sizi korkutan şeyi yapmanız gerekir."

Ben bileğimi deli gibi ovalarken bana tuhaf tuhaf bakıyor.

"Peki, iyi şanslar," diyor hızla arkasını dönüp kulaklıklarını takarken.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum kendi kendime bir başka dev dağı geçerken. "Her şey yolunda."

Otobüs geldi ve ben de otogardan çıkıp şehre doğru ilerledim. Burası... çok sevimli. Acayip sevimli. Birbirinden çarpıcı arnavut kaldırımlı sokaklarda yürürken ağızım açık kalıyor.

Dükkânların hepsi açık kapıları, renkli tabelaları ve dışarıda mallarını sergiledikleri masaları olan şirin bağımsız dükkânlar. Eski moda aydınlatma direkleri, üzerlerinden canlı çiçeklerle dolup taştan büyük saksıların sarktığı sokakları sıralıyor. Ve etrafımda nereye baksam parlak mavi gökyüzüne doğru uzanan muhteşem görkemli dağlar var.

Hava inanılmaz kokuyor. Çok taze, toprak ve çam gibi.

Herkes mutlu görünüyor ve kaldırımlarda yürürken acele etmiyorlar. Sacramento şehir merkezinde olduğu gibi herkes aceleyle üzerinizden geçmeye çalışmıyor. Burada insanlar rahatlamış görünüyor. Havada bir zen atmosferi var. Şimdiden bayıldım.

Fırının önüne geldiğimde iki çantamı taşıyor ve başımı bir o yana bir bu yana sallayarak her şeyi görmeye çalışıyorum.

Eski ahşap kapı açık ve taze pişmiş ekmek kokusu beni içeri davet ediyor.

Çok şişmanlayacağım.

Fırından çıktığında o ekmeğe nasıl karşı koyacağımı bilmiyorum. Eğer tadı da kokusu kadar güzelse, kalçalarımın ve kığımın başı büyük belada demektir.

İnce bir zincire asılı ahşap tabelaya baktığımda gülümsüyorum. Warm Loaf Bakery. İşte burası.

İçeri girerken gerginim ama bir o kadar da heyecanlıyım. Nereye baksam taze pişmiş lokum tepsileri karşılıyor gözlerimi. Boş dükkâna girip etrafa bakarken ağzım sulanıyor. Tuğla duvar boyunca birkaç yuvarlak masa ve cam vitrinli uzun bir tezgah var.

Tezgâhın üzerinden çalışma istasyonlarına bakarken bir enerji patlaması hissediyorum. Kendimi şimdiden önlüğümü giymiş ve saçlarımı toplamış bir şekilde orada hayal edebiliyorum. Yerel halkla sohbet ederken lezzetli ikramlar yapıyor ve kasabadaki herkesle arkadaş oluyorum.

Hepsi benim adım bilecek, ben de onlarınkini bileceğim ve patron Trish koşturmadan sonra kolunu omuzlarıma dolayacak ve "Abby, sen olmadan önce bunu nasıl başardık bilmiyorum!" diyecek.

Harika olacak.

Trish elinde eski bir ciltsiz aşk romanıyla arka taraftan çıkıyor. Bir tane de önlüğüne sıkıştırmış.

"Abby!" diyor beni gördüğünde kocaman bir gülümsemeyle. "Başardın!"

"Yaptım!" İçim titriyormuş gibi hissederek söylüyorum. "Ben artık bir Greene Mountain kadınıyım!"

"Kesinlikle öylesin," diyor yanıma gelip çantalarımın birini alırken. "Küçük şirin kasabamıza hoş geldiniz. Burayı çok seveceksiniz."

Yeni evimi göstermek için beni üst kata çıkardığında hala heyecanla uğulduyorum.

"Son çalışanımız burada yaşıyordu ama hasta annesine yardım etmek için evine geri döndü. Mobilyalı ama istediğiniz gibi dekore edebilirsiniz. Ayrıca çalışmadığınız saatlerde arka kapıdan girip çıkabilirsiniz. Merdivenli bir verandası var."

Bu sevimli küçük daireye girdiğimde yüzümdeki gülümseme genişliyor. Küçük ama çok rahat ve tamamen bana ait. Duvarda iki kişilik bir yatak, bir komodin ve bayıldığım eski, eksantrik turkuaz bir lamba var.

Pencerenin yanında bir çalışma masası, bir şifonyer, bir televizyon ve yedi dağınık, düşüncesiz oda arkadaşımın paylaşmak zorunda olmadığı kendi banyom var. Mükemmel bir yer.

"Ne düşünüyorsun?" Trish çantamı gıcırdayan parke zemine indirirken soruyor.

"Sanırım aşık oldum," diyorum huşu içinde pencereden dışarı bakarken. Perdelerden içeri güzel ve serin bir esinti giriyor ve yaz sıcağına rağmen her yeri güzel ve ferah tutuyor. Manzara harika. Uzaktaki dağları görebiliyorum ve tam caddeye bakıyor.

Buradan insanları izlemek birinci sınıf olacak. Duvar da asılı televizyona bile ihtiyacım olmayacak.

Önlüğünü düzeltirken, "Yarını şehri gezerek ve yerleşerek geçir," diyor, "Pazar sabahı başlıyorsun. Sabahın beşinde güzel ve erken."

En son ne zaman sabahın beşinde kalktığımı hatırlamıyorum, ya da hiç kalktım mı, ama umurumda değil. Şu anda o kadar mutluyum ki, yataktan kalkmak büyük bir keyif olacak.

"Bu fırsatı verdiğiniz için çok teşekkür ederim" diyorum ve gülümseyerek ona dönüyorum. "Tecrübem olmadığını biliyorum ama çabuk öğrenirim ve ben-"

Birden beni itip pencereye doğru koşmaya başladı. "Ne oldu?" Ona katılmak için acele ederken soruyorum. Orada bir

Caddenin karşısındaki binanın dışında bir grup endişeli insan toplanıyor.

Daha fazla insanın gelişini izlerken "Bilmiyorum," diyor. "Bu Arama ve Kurtarma binası. Belki biri kaybolmuştur."

"Kaçırılmak gibi mi?"

Başını iki yana sallar. "Tanrım, hayır. Buralarda genellikle patikadan sapan ve yönünü kaybeden bir yürüyüşçü olur."

"Oh," dedim. "Umarım iyilerdir."

"Evet!" Trish aniden fısıldıyor.

"Ne oldu?" Etrafına bakmaya çalışırken söyledim. Arkasındayım ve zar zor görebiliyorum.

Kocaman bir sırtışla bana döndü. "Gösteri için hazırlan." Yanına sıkıştım. İsteksizce içeri girmeme izin verdi. "Neye bakıyorum ben? Göremiyorum."

Hayatımda gördüğüm en seksi adam, tasmaının ucunda sarkık bir tazı ve kaslı kollarının arasına sıkıştırdığı yedi yaşında bir kız çocuğuyla kaldırımda yürüyor. Kızın ayağı sargılı ama saçındaki birkaç yaprak ve tişörtündeki yırtık dışında gayet iyi görünüyor.

Gözlerim tekrar onu taşıyan muhteşem adama takıldığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Trish'in önlüğüne tikiştirilmiş aşk romanının kapağında olması gereken birine benziyor. At kuyruğu şeklinde bağlanmış uzun sarı saçları, gür sakalı, ağaç gövdesi gibi boynu ve buraya kadar ışıldayan mavi gözleri.

Bol bir atlet ve yıpranmış bir kot pantolon giyiyor. O bükülmüş kollar alt kattaki unlu mamullerden daha lezzetli görünüyor.

Trish ve ben şaşkın bir sessizlik içinde ona bakıyoruz. İkimiz de kızın ailesinin koşarak yanlarına gelip kıza sarılmasını hayretle izliyoruz. Babası kızı kucağına aldığıında kalabalık alkışlıyor ve bu güzel aile sevgi dolu sıcak bir kucaklaşmayla yeniden bir araya geliyor.

Bu duygusal sahneyi izlerken gözlerimden yaşlar akıyor.

Köpek ışık direğini koklarken seksi adam geri çekilir ve gülümser.

Bu adamı unutamıyorum. Gözlerimi ondan alamıyorum. O kadar büyük ki. Çok uzun, geniş ve kaslı. Bu adam çıplak elleriyle şu ışık direğini ikiye ayırabilir gibi görünüyor.

Utanmazca bakarken ağzım yeni pişmiş ekmeğin kokusundan daha çok sulanıyor. Gözlerim yuvarlak omuzlarından iri göğsüne ve bol atletinin altında yontulmuş olduğunu bildiğim dümdüz karnına kadar her yerinde geziniyor. Mavi kot pantolonu kaslı kalçalarını sarıyor ve ben şimdiden onun

Henüz arkadan görmemiş olsam da harika bir kıcı var.

Bir ambulans gelir ve sağlık görevlileri kıza bakmak için dışarı fırlar.

"Bileği burkulmuş," diyor adam, tenimde karıncalanmalara yol açan derin bir sesle, "ama onun dışında durumu iyi."

Rutin bir kontrol için onu ambulansa getiriyorlar ve ailesi de onunla birlikte ambulansa atlıyor. Ambulans geldiği gibi hızla caddeden aşağı yuvarlanırken herkes el sallıyor.

"Kim o?" Ona bakarken nefes nefese bir ses tonuyla soruyorum. Sokakta durmuş, ambulansın gidişini izliyor. Rüzgâr uzun sarı saçlarına vuruyor ve güzelliğinin yoğunluğu beni çarpıyor. Bu adam gerçek dışı. Tüm vücuduma yayılan bir şey hissediyorum. Bir karıncalanma, bir özlem... Ne olduğunu bilmiyorum ama bütün gece bu adamı düşüneceğimi şimdiden biliyorum.

"Bu Julian Long," diyor Trish, gözlerini ondan hiç ayırmadan. "İsmen Long ve... başka yerlerde."

Ona döndüğümde ağzım açık kaldı. "Gördün mü?"

"Keşke," diye fısıldıyor gözlerini ondan ayırmadan. "Ama Haklı olduğumu biliyorsun. Tanrı böyle bir şaheser yaratıp sonra da en iyi kısmını bizden esirgemezdi."

Ona dönerken uzun ve sert bir nefes veriyorum. Haklı olduğuna eminim. Böyle bir adam -etrafında dalgalanan üstün güven havasıyla- muhtemelen her yerde olduğu gibi aşağıda da büyüktür.

İnanılmaz derecede seksi. Vahşi doğada olmak için yaratılmış gibi görünüyor. Sanki bu dağlardan filizlenip büyümüş gibi.

"Arama Kurtarma'da çalışıyor," diyor adam kalabalığa doğru yürüyüp bizim buradan duyamayacağımız birkaç kelime söylerken. "Onlardan üç tane var. Hepsi de inanılmaz derecede güzel. Colin Hill büyük huysuz olan ama Molly onu kaptı. Bir de Aiden Hughes var, seksi ve bekr. Ama Julian benim favorim. O da bekar. Otuz yaş daha genç olsaydım, ona bayılırdım. O beni bulabilsin diye her hafta ormanda kaybolurdum."

Onu suçlamıyorum. şu anda ormanda dolaşmak istiyorum.

Acaba o kocaman kollarıyla beni dışarı taşır mıydı?

Kalabalıktaki insanlar ona teşekkür ediyor ve yavaşça dağılmaya başlıyorlar. Herkes gidene ve o sevimli köpeğiyle baş başa kalana kadar onu izliyoruz.

Julian eğilip taziye bir şeyler fısıldıyor, bir yandan da büyük, sarkık kulağının arkasını kaşıyor. şanslı köpek.

"Bu Charlie," diyor bana kasabayla ilgili tüm detayları anlatarak. "Eyaletteki en iyi Arama Kurtarma kpeğidir."

Charlie çok sevimli ama sahibine bakmadan duramıyorum. Köpeğe karşı çok güçlü ama bir o kadar da şefkatli ve nazik. Yardım edemiyorum ama o elleri üzerimde hayal ediyorum ve tüylerim ürperiyor.

Julian ayağa kalkıyor ve Charlie'yle birlikte Arama Kurtarma ofisine geri dönüyor. Kapı kapandığında kalbim sıkışıyor ve artık ona bakamıyorum.

Trish ayağa kalkıyor ve beni hâlâ şok içinde kapıya bakarken görünce gülüyor.

"Buna alış kızım," diyor yanımdan geçerken elini omzuma koyarken. "Greene Dağları onun gibi ateşli dağ adamlarıyla dolu. Evrendeki en sıcak yer."

"Ama... Neden? Nasıl?"

Omuz silkiyor. "En iyisi çok fazla soru sormamak ve sadece manzaranın tadını çıkarmak."

Şimdiden bu adamın derimin altına girdiğini hissediyorum. Onu tekrar görmek istiyorum. Onu tekrar görmem gerek.

"Julian buraya hiç gelir mi?" diye sordum. Ses tonumdaki çaresizliği ben bile duyabiliyorum.

Trish gülüyor. "Ağır ol Abby. Daha yeni geldin." "Ama o öyle mi?" Bilmek zorundayım.

"Arada bir," diyor. "Ama böyle karın kasları olan insanlar çok fazla Danishes yemez. Kendisi aynı zamanda bungee jumping'in de sahibi. Hafta sonları Angel Arc Köprüsü'nde faaliyet gösteriyor. Şansınızı orada deneyebilirsiniz."

Bungee jumping mi?

Bir müşteri fırına girince Trish kendini affettirir ve aceleyle merdivenlerden iner.

Caddenin karşısındaki Arama Kurtarma'nın kapalı kapısına bakarken başım dönüyor.

Bungee jumping kulağa korkunç geliyor. Geçmişte asla yapmayacağım bir şey. Aklıma bile gelmezdi. Gitmemi isteseydiniz yüzünüze gülerdim.

Derin bir nefes alırken bileğimdeki dövmeyle ovuyorum. "Cesur ol," diye fısıldıyorum.

Tedbiri ve güvenli oynamayı siktir et.

Maceracı olmak için buradayım. Cesur olmak için buradayım.

Muhteşem yeni daireme bakıyorum ve gülümsüyorum.
Cesur olmanın bana şimdiye kadar kazandırdıklarına bak...
Tüm bunlar.

İşte bu kadar. Yarın sabah, Angel Arc Köprüsü'ne
gideceğim. Ateşli sahibiyle flört edeceğim ve sonra hiç
tereddüt etmeden köprüden aşağı atlayacağım.

Cesur olacağım. Beni
korkutsa bile.

İkinci Bölüm

Abby

II

Bu kadar şirin görünmek için nereye gidiyorsun?" Trish

soruyor

Ertesi sabah fırına girdiğimde. Koşu ayakkabılarım, şortum ve atletimle kapıya doğru ilerliyorum.

Atletime baktı ve sırtıttı. Biraz dekolteli. Bu fark edilmek için bir atlet ve bugün için planladığım şey de bu, fark edilmek.

Kasada duran müşterinin yanından geçerken masumca "Dışarı çıkıyorum," diyorum. Yirmili yaşlarının sonlarında, uzun siyah saçlarına büyük güneş gözlükleri takmış bir kadın.

"Ormanda mı kayboluyoruz yoksa bir köprüden mi atlıyoruz?" Trish kıkırdayarak soruyor.

Müşteri dönüp bana tuhaf tuhaf bakıyor. Trish kadının yüzünü görünce güldü.

Trish kafası karışmış müşteriye "Şehirde yeni," diye açıklıyor. "Dün Julian Long'u görmüş."

"Ohhh," diyor kadın, her şey yoluna girmiş gibi görünüyor. "O çok seksi. Kız kardeşim on yıl boyunca ona aşıktı."

"On yıl mı?" Zavallı kız kardeşi için korkunç hissederek söylüyorum. Ona on saattir aşığım ve bu tam bir işkence. Bu muhteşem adamla on yıl boyunca karşılıksız bir aşk yaşayacağımı hayal bile edemiyorum.

"Aşağı yukarı," diyor omuz silkerek. "O artık evli. Kocasını çok sinir bozucu. Sadece golf hakkında konuşuyor. İğrenç."

"Ee, ne oldu?" Trish onu görmezden gelerek soruyor. "Orman mı köprü mü?"

"Köprü," diyorum midemde gergin bir çırpınıyla. Bu atlayışı gerçekten yapıp yapamayacağımdan hâlâ emin değilim. Yükseklik hayranı değilim ve kesinlikle kendimi onların üzerinden atma hayranı değilim.

"Al, bir şeyler ye," diyor Trish bana sıcak bir simit atarken. "Sıcak bungee eğitmeninin üzerine kusmamaya çalış."

Ona teşekkür ediyorum ve gülerek aceleyle çıkıyorum. Beni ve şansımı bildiğim için, bu muhtemelen benim yapacağım bir şeydi.

Güneş çıktı ve hava mükemmel. Bu inanılmaz kasabaya bakarken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Hâlâ aklım almıyor. Böyle bir yer olduğu için hâlâ şoktayım. Neden buraya daha önce taşınmadım?

Havada ruhuma sızan keskin bir tazelik var çünkü sahip olmaya alışık olmadığım coşkulu bir enerjiyle biraz daha hızlı yürüyorum.

Önünden geçerken gözlerim Arama ve Kurtarma binasına takılıyor. Julian'ın o tatlı küçük kızı kurtarıırkenki muhteşem görüntüsünü hatırladığımda yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

Bütün gece bunu düşündüm. O şanslı kızı tutan büyük koruyucu kolları, gözlerindeki bakış, o kadar sakin ve soğukkanlıydı ki, sanki her gün insanları kurtarıyormuş ve bu önemli bir şey değilmiş gibi.

Hatta gecenin bir yarısı kan ter içinde uyandım. Çarşaflar terli vücuduma dolanmıştı, kalbim çarpıyordu, seksim alev alev yanıyordu ve Julian'ın muhteşem görüntüsü beynime inatçı bir kök gibi yerleşmişti.

Uykuya geri dönebilmemin tek yolu, yakıcı sıcaklığın bir kısmını söndürmek için kendime dokunmaktı. Daha önce hiç boşalmadığım kadar sert boşaldım.

Derin bir nefes alıyorum ve bir şeyden suçluymuşum gibi aceleyle binanın önünden geçiyorum.

Köşeyi döndüğümde biraz daha rahat nefes alıyorum. Sunucuların kurmakta olduğu büyük bir terası olan havalı bir restoranın önünden geçiyorum. İçeride bir restoran ve büyük bir bar bölümü var, raflar dolusu şişe mavi bir ışıkla aydınlatılmış. Geceleri gidilecek bir yer gibi görünüyor.

Tabelaya baktım ve gülümsedim. Jack Jameson's Bar and Grill. Denemem gerekecek. Umarım yanımda Arama Kurtarma'dan ateşli biri de olur.

Angel Arc Köprüsü yaklaşık otuz dakikalık bir yürüyüş mesafesinde ama hiç umurumda değil. Manzara muhteşem, sokaklar eğlenceli ve ben de zamanı kendimi toparlamak için kullanıyorum.

Julian gibi bir adama karşı çekingen ve utangaç olamam. Muhtemelen düzinelerce kadın ona atlıyordur.

her hafta. Onun üzerinde bir etki bırakmalıyım. Cesur ve maceracı olmalıyım.

Böyle bir kızıdan hoşlanıyor olmalı. Yani, dağlarda arama kurtarma işinde çalışıyor ve bir yandan da bungee jumping yapıyor. Tüm bunları yapmak için maceracı bir tip olmalı ve eminim ona ayak uydurabilecek bir kız istiyordur.

Yol boyunca onu düşünüyorum; şırıl şırıl akan derenin yanındaki yolda yürürken, en sevimli evlerin bulunduğu küçük şirin bir sokak boyunca uzanan dev ağaçlara bakarken ve dağların derinliklerine giden bir yolu takip etmeye başladığımda. Bay Julian Long zihnime hükmediyor. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Bu kadar az şey bilmem beni deli ediyor.

Onu internette takip etmeye çalıştım ama tek bulabildiğim eski bir Facebook profilinde Charlie'nin çok daha genç halinin üç fotoğrafının olmasıydı. Onun bir tane bile yok. Hayal kırıklığından bahsediyorum.

Bir virajı dönüyorum ve uzakta devasa kemerli bir köprü beliriyor. Ayaklarım duruyor ve onu gördüğümde nefesim kesiliyor. Çok büyük.

Bu devasa şey iki dağın arasına sıkışmış durumda ve çok aşağıda altından azgın bir nehir akıyor. Tamamen çelik ve çok yüksek.

Yaklaştıkça kalbim şiddetle çarpmaya başlıyor.

Altındaki akıntılar çok şiddetli.

O şeyden atlamam mı gerekecek? Dalga mı geçiyorsun benimle?

Belki de Julian'ın aradığı maceracı kız ben değilimdir. Belki de ona göre bir kız değilim.

Bu düşünce ağlamak istememe neden oluyor, ama sonra bileğimdeki dövmeyle bakıyorum ve kendimi çelikleştiriyorum. Dayanıyorum ve

omuzlarım geride ve başım yukarıda yürüyorum.

Ben öyle bir kızım. Kim olacağımı ben seçerim.

Köprüde yaklaşık yirmi kadar insan var. Bazıları atlamak için sıralarını bekliyor, bazıları da sadece izliyor. Her yere bakıyorum ama Julian'ı göremiyorum.

O burada olmasa bile atlamalı mıyım?

Ne olursa olsun atlamaya karar verdim. Kendim için maceracı olmalıyım, bir adam için değil.

Bir kız atlarken kanyon boyunca bir çığlık yankılanıyor. Arkadan yaklaştığım için onu göremiyorum. Sadece onun dehşet dolu çığlığının, ip tekrar yukarı sıçradıktan sonra neşeli bir çığlığa dönüştüğünü duyuyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum midemde bir çarpınısla. Vücudum geri dönmem için bağılıyor ama çelik köprüye varana kadar toprak yolda yürümeye devam ediyorum. Üzerinden eski tren rayları geçiyor ama onlarca yıldır kullanılmamış gibi görünüyorlar. Bu köprü sadece bir şey için kullanılmış gibi görünüyor - turistleri korkutmak için.

"Merhaba," diyor yirmili yaşlarının başında bir kız gülümseyerek bana doğru yürürken. Üzerinde Greene Mountain Bungee yazan açık mavi bir yelek giyiyor. İsim etiketinde Ivy yazıyor. "İzlemek için mi yoksa atlamak için mi buradasınız?"

"Umm... atla," diyorum yutkunarak.

Gülüyor. "Pek emin görünmüyorsun."

"Eminim," diyorum sesim titreyerek. "Ben hazırım."

"Harika! Ben Ivy ve Greene Mountain Bungee'ye hoş geldiniz." Beni nelerin beklediğini ve ne yapmam gerektiğini anlatıyor. Yardım edemem ama tanıdık geldiğini düşünüyorum. Uzun sarı saçları ve parlak mavi gözleri var. O... mu?

"Sahibi siz misiniz?" Formları çıkarırken sordum.

"Yarı sahibi," diyor. "Kardeşim Julian'la birlikte sahibiyiz." "Oh..." Her yerim karıncalanırken söylüyorum. "Harika."

"Seni bağlayacak olan o," diyor hiçbir şey olmamış gibi. O devam ederken vücudumun her yeri geriliyor. "Bu serbest bırakma formunu imzalamanız ve bilgilerinizi buraya yazmanız gerekiyor."

Zar zor okuyabiliyorum. Bundan sonra sinirlerim bozulacak. Atlayıştan, Julian'dan. Önümüzdeki otuz dakika çılgınca geçecek.

"Bir seçeneğiniz var," diyor Ivy, "nehre dalmak ya da nehrin üzerinde durmak."

"Oh."

"Şimdi karar vermek zorunda değilsin," diyor. "Bir göz atabilir ve sonra kardeşim Julian'a haber verebilirsin."

Kredi kartımı makineye dokunduruyorum ve Ivy gülümsüyor. "Harika! Köprüde sırada bekleyebilir ve hazır olduğunuzda gidebilirsiniz. Neyle karşı karşıya olduğunu görmek istiyorsan önce birkaç atlayış izleyebilirsin."

"Güvenli, değil mi?"

Güven verici bir şekilde başını sallıyor. "Çok güvende. Kardeşimle emin ellerde olacaksın. Sana çok iyi bakacaktır."

Gülümsemeye zorlarken yanaklarım kızarıyor. Şu anda aklımın kirli düşüncelerle dolu olduğunu anlamamasını umuyorum. Hepsi kardeşinin 'iyi ellerini' içeriyor ve ben de onun 'benimle düzgün bir şekilde ilgilenebileceği' tüm yolları düşünüyorum.

Ivy arkamdaki toprak yolda yürüyen başka bir çifti selamlamak için ayrılıyor, ben de derin bir nefes alıp çelik köprüye doğru yürüyorum.

Bir kişi daha atlıyor. Bu seferki bir erkek, ama aşağı inerken çıkardığı tiz ciyaklamadan bunu anlayamazsınız.

Gözlerim platformun yakınındaki alana kilitlenmiş durumda ama görüşü engelleyen onca insan yüzünden pek bir şey göremiyorum. Sonunda manzaranın engellenmediği bir noktaya geliyorum ve Julian'ın kenardan baktığını görüyorum.

"Siktir," diye fısıldıyorum onu arkadan gördüğümde. Gerçekten de güzel bir kıcı var. Bunu biliyordum.

Sarı saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış ve üzerinde açık mavi bir Polo ve kot pantolon var. Uzanıp kalın bungee kordonuna tutunurken kaslı sırtı devasa görünüyor.

Kordonu yukarı çekmeye başlamasını izlerken vücudumda derin bir cinsel zonklama kendini serbest bırakıyor. Kordonu yukarı çeken bir makine de var, ama sanırım onun için çok yavaş, ya da belki de egzersiz yapıyor, çünkü hepsini kendisi yapıyor.

Daha iyi görebilmek için yana doğru yürüyorum. Gözlerim ona kilitlendi. Çok ateşli.

İri ayakları yere sağlam basıyor ve kalın kaslı bacaklarını iki yana açarak ağır kordonu bükülmüş ön koluna doluyor ve çekmeye başlıyor.

Ona hayranlıkla bakarken ağzım açık kalıyor. Homurdanarak geri çekildiğinde omuzları, kolları ve göğsü esniyor. Başının üzerindeki makinenin yapabileceğinden daha hızlı hareket ederek kordonu her seferinde birkaç metre yukarı çekiyor.

Burası giriş fiyatına değer. Büyük sırt kasları kasılıyor, kolları maksimuma çıkıyor, bu adam gerçekten bir gösteri sunabilir.

Adamı yukarı çeker ve bungee kordonunu bacaklarından çözer.

Sırada bir çift var ve ikisini birbirine bağlıyor. Bunu yapabileceğimi hiç sanmıyorum. Atlayan partnerimin ağzıma kafa atmasından falan çok korkarım.

Sıraya girdim ve atlayışlarını izledim. İkisi de aşağı inerken çığlık atıyor. Nehir altlarında kuduruyor - beyaz akıntılar ve sivri kayalar. Eğer ip koparsa, ölmüş sayılırsın.

İkisi de suya dokunuyor, ellerini ve başlarını daldırıyorlar. Sırılsıklam olarak geri dönüyorlar.

Julian onları yukarı çekerken, her güçlü hamlede homurdanırken manzara inanılmazdır. Kasları iki kişiyi yukarı çekme çabasıyla sıkılıyor ve geriliyor. Ben de bir iniltiyi tutma çabasıyla kaslarımı sıkıyor ve geriyorum.

Önümde altı kişi var. Sıradaki kız gerçekten çok gergin. Gözümü Julian'dan ayırmıyorum ve onu nasıl sakinleştirdiğini görünce gülümsüyorum.

Yumuşak ve yatıştırıcı bir sesle, "Seni tuttum," diyor. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Söz veriyorum."

Kız, adamın muhteşem mavi gözlerine hipnotize olmuş gibi bakarken "Tamam," diyor. "Yapacağım."

O atlıyor ve ben nedense bir kıskançlık duygusu hissediyorum. Bu adamın benden başka kimseyi gözetmesini istemiyorum.

Bir sonraki adam da gergin ve yine Julian onu sakinleştirip atlamasını sağlıyor. İnsanlarla arası çok iyi. Gergin olanları sakinleştiriyor ve heyecanlı olanlarla eğleniyor. şakalaşıyor ve bundan gerçekten keyif aldığını söyleyebilirim.

Önümde sadece bir kişi kaldı. Kırk yaşlarında bir adam. Son anda korktu ve panik içinde kaçtı.

Sırada ben varım.

Julian yol boyunca çığlık atan iri yarı, kilolu adamı yukarı çekmekle meşgul. Tam onu platforma çekmek üzereyken bir bakış atıyor ve ilk kez beni görüyor.

Donup kalıyorum. Üzerimdeki o göz kamaştırıcı mavi gözlerin tüm gücüyle kalbim sıkışıyor. Çok yoğunlar.

Julian şok içinde bana bakarken ağzı açık kalıyor. Bir adamı yukarı çektiğini unutmuş gibi görünüyor çünkü vücudu gevşiyor ve kordon ellerinden kurtuluyor. Kordon çözölüyor ve iri yarı adam ikinci beklenmedik bungee jumpingini bedavaya yaparken yeniden çığlık atıyor.

Julian ateşli gözlerini benden hiç ayırmıyor. Gözlerini benden hiç ayırmayacakmış gibi bakıyor.

Kocaman göğsü aldığı her ağır nefeste inip kalkıyor.

Göz teması saf ateş. Birbirimize patlayan bir yıldızın yoğunluğuyla bakarken içten içe yanıyor.

Adam ikinci bonus atlayışı bitmiş olmasına rağmen çığlık atmayı asla kesmiyor. Julian sonunda gerçekliğe geri dönüyor ve ağır adamı yukarı çekmek gibi zorlu bir göreve başlıyor. Ben de onu izlemek gibi eğlenceli bir göreve başlıyorum.

Her iki saniyede bir bana bakıp duruyor ve o mavi gözlerin üzerimde olduğunu hissetmek, öyle sahiplenici, öyle aç bakıyor ki tüm bedenim canlanıyor.

Aramızda bir şeyler oluyor. Diğer kızlara kesinlikle böyle bakmıyordu, büyük göğüslü sevimli esmere bile. Bana ilk kez bir kız görüyormuş gibi bakıyor.

Bir bungee jumping operatörünün dikkatini bu şekilde dağıtmanın iyi bir fikir olup olmadığından emin değilim ama şimdi gitmiyorum. Hayatta olmaz.

Julian adamı yukarı çekip ayak bağlarını çözdü. Bana bakmaya devam ediyor. Hem de çok.

"Sıradaki," diyor gök gürültüsü gibi gürleyen o derin seksi sesiyle.

Yanına gidip ona biletimi uzatırken gözleri bana kilitlenmişti. Soğukkanlı olmaya çalışıyorum ama yanaklarım kızarıyor ve ağzımın kenarları gülümseyerek kıvrılıyor.

Yakından daha da büyük. Eğilip erkeksi kokusunu içime çekmek istiyorum.

"Abby Reynolds?" dedi biletteki adımı okuduktan sonra.

Ellerimi birbirine kenetliyorum, kollarımı düzleştiriyorum ve ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlanıyorum. "Hediye!"

"Sen bir armağansın, bu kesin," diye fısıldıyor kendi kendine, zar zor duyabileceğim kadar alçak sesle.

Çok gerginim. Midem kelebekler tarafından istila edildi. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım - bungee jumping ya da stalking. İkisi de benim için yeni bölgeler.

"Daha önce hiç atladın mı?"

"Hayır," diyorum, ama şimdiden düşüyormuşum gibi hissediyorum. "Gergin misin?"

Kalbim hızla çarparak ona bakıyorum. "Birazcık."

"Hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğim," diyor sanki söz vermiş gibi. Bana bakıyor ve aramızdaki manyetizma çılgınca akıyor. "Sen benim korumamsın."

Sertçe yutkunuyorum. "Tamam. Teşekkürler... Julian."

Adını dudaklarımdan duyduğunda gülümsüyor. Neyse ki üzerinde isim etiketi var da kim olduğunu nasıl bildiğimi utanarak açıklamak zorunda kalmıyorum.

Beni kordonun yanına getiriyor ve bağlamak için eğiliyor. O büyük, güçlü ellerin ayak bileklerimi sardığını hissettiğimde bedenim titriyor.

Kukum zonkluyor, muhtemelen o ellerin yukarı çıkmasını bekliyor, ama sadece ayak bileklerimin ve baldırlarımın ateşli dağ adamı aksiyonu aldığını fark ettiğinde büyük hayal kırıklığına uğrayacak.

Ben ona bakarken üzerimdeki kayışları sıkılaştırıyor. Ona bu kadar yakın olduğum için içimden bir sıcaklık seli akıyor. Başı tam orada.

"Islanmak ister misin?" diye soruyor gırtlaktan gelen derin bir sesle.

"Affedersiniz?" Neredeyse kelimelerimin arasında boğuluyordum. "Nehre dokunmak ister misiniz?"

"Oh. Tamam," diyorum omuz silkerek. Bekle, öyle mi? Bir balıkla kafa kafaya gelmek istemem...

Artık çok geç. O büyük eller kordonu ayarlıyor ve işi bitiyor.

"Pekâlâ," diyor gülümseyerek bana bakarken. "Her şey hazır."

Platforma çıktım ve etrafa baktım. Midem bulanıyor. Başım dönüyor. Ateşli uyarılma, çılgınca sinirlere dönüşüyor.

İçgüdüsel olarak bir nefesle geri çekiliyorum. Geri adım atmaya çalışıyorum ama bacaklarım birbirine bağlı ve düşünüyorum.

Julian o büyük güzel kollarıyla beni yakaladı.

"Bunu yapabilirsin, Abby" diye fısıldıyor kulağıma. "Senin dünyayı yerinden oynatabilecek türden bir kadın olduğumu biliyorum. Her şeyi yapabilirsin, güzel kız."

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

Ben de kendimi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve bileğimdeki dövmeyle bakıyorum.

"Cesur ol, sürtük," diye fısıldıyorum.

Ve sonra köprüden atladım.

Üçüncü Bölüm

Julian

O atlıyor ve kalbim de onunla birlikte gidiyor.

Az önce ne oldu öyle?

Korkuluklara hamle yapıp onun düşüşünü izlerken hâlâ şoktayım.

Bu noktaya kadar binlerce atlayış ayarladım ama ilk kez endişeleniyorum. Düşüşünü izlerken boğazımda bir yumru oluşuyor ve kordonun onu tutacak kadar güçlü olması için dua ediyorum. Tüm hayatım o kordonun ucuna bağlı. Geleceğim, hayallerim, kızım, hepsi elimden kayıp gidiyor.

Kordon sıkılaştığında rahatlayarak nefes alıyorum. Başı ve kolları nehre dalıyor ve tekrar yukarı uçuyor.

Neşeli çığlıkları kanyonda yankılanıyor. Onu dinlerken yüzümde bir gülümseme beliriyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en nefes kesici ses.

Onun aşığı yuvarlanmasını ve sonra zıplayarak durmasını izlerken adrenalinim yükseliyor. Kollarını açmış bir melek gibi sallanıyor.

Kim olduğunu bilmiyorum ama şimdiden her şeyi değiştirdi. Ona olan saplantımın ruhuma işlediğini hissedebiliyorum. Orada kök salıyor ve hiç gitmeyeceğini biliyorum.

O benim için doğru kişi. Nasıl bildiğimi bilmiyorum ama biliyorum.

Vücudumdaki her hücre bunu biliyor.

Bu kız benim.

Makaralı motor inlemeye ve kükremeye başlıyor, meleşimi yukarı çekiyor. Benim için yeterince hızlı değil, bu yüzden kordonu tutup onu olabildiğince hızlı yukarı çekiyorum. Onu tekrar görmeliyim.

Abby'm.

Bileğindeki dövmede ne yazdığını bilmem gerek. Atlamadan önce fısıltıyla yüksek sesle okudu.

Kordonu çekerken kollarım ve omuzlarım yanıyor, o büyüleyici yeşil gözlere bir kez daha bakabilmek için çaresizim.

Kenardan bakıyorum ve o şortun içindeki kışını görünce inliyorum. Beyaz atleti tamamen ıslak ve diri yuvarlak göğüslerine yapışmış. Önü kıvrılmış ama arkası kıvrılmamış. Yumuşak pembe teni gözümün önüne geliyor ve sikimi içine sokarken düz avucumu kavisli omurgasında gezdirdiğimi hayal ederken nefesimi emiyorum.

Siktir.

Şimdi gittim ve yaptım. Sikim sertleşiyor. Kalçam boyunca ilerliyor ve içimi çekştiriyor.

Kot pantolon. Her çekişte sağlam malzemeye sürtünüyor ve daha da sertleşiyor.

Onu yukarı çekmeden önce son bir kez ciyaklıyor. Kahverengi saçları ıslak olmasına rağmen hala dalgalı. Yüzündeki geniş gülümseme ıslıl ıslıl. Keşke şu anda onun bir fotoğrafını çekebilseydim. Onu büyütür ve oturma odamın duvarında kullanırdım.

Ben kollarımı ona sararken o da omuzlarıma tutunuyor. Çok iyi hissettiriyor. Çok yumuşak ve kıvrımlı. Taze pişmiş ekmek ve vanilya parfümü gibi nefis kokuyor. Onu kendime doğru çekip platforma taşırken ağzım sulanıyor.

Onu ayağa kaldırırken göğüs göğüse geldik. Gömleği ıslak ama umurumda değil. Kalbinin benimkine karşı attığını hissedebiliyorum. Zaten aynı ritimde atıyorlar. Zaten birbirleri için atıyorlar.

Kollarım hala ona sıkıca sarılmış durumda. Gitmesine izin vermeliyim, ama kendimi buna zorlayamıyorum. O kadar güçlü değilim.

Onun seksi küçük ağzına bakıyorum. Dudaklarına nehir suyu damlacıkları yapışmış. Onları yalıyor ve sikim pantolonumun içinde sallanıyor. Ağzım sulanıyor.

O çok güzel.

Kahverengi saçları atlayıştan itibaren dağınık ama bu onu çok daha çekici kılıyor. Adrenalin ve heyecanla dolup taşıyor. O uyanık yeşil gözleri benimkilere bakarken büyümlü görünüyor. Hâlâ atlayışın etkisinde ya da belki başka bir şeyin etkisinde.

Yavaşça kolunu tutuyorum ve dövmesini görmek için kaldırıyorum. "Cesur ol," diye fısıldıyorum okurken.

Gölümsüyor. "Tamam."

Kollarını boynuma doluyor, ayak parmaklarının üzerine basıyor ve beni öpüyor.

Fuuuuccck...

Onun yumuşak, küçük, lezzetli dudakları benimkilere dokundu ve ben yok oldum. Asla eskisi gibi olamayacağım.

Avuç içimi sırtına yaslayıp onu kendime doğru çekiyorum ve daha önce hiç öpülmemiş olduğunu garanti ettiğim şekilde öpüyorum. Açgözlü dilimi tatlı dudaklarının arasından kaydırıyorum ve derinlerinden inilti çıkarırken ağzını keşfediyorum.

Dudaklarımızı birbirine bastırırken elimi onun vahşi kahverengi saçlarının arasına kaydırıyorum. Yumuşak göğüsleri göğsüme bastırıyor ve ereksiyonumu kaybetme umudum, sert meme uçlarının göğüs kaslarıma girdiğini hissettiğimde kayboluyor.

Onu benim yaparken yoğun ihtiyaç ve kavurucu arzu içimde gümbürdüyor. Bir köprü dolusu insanın beni bekliyor ve izliyor olması umurumda bile değil. Meleğimin tatlı etli tadının tadını çıkarmakla meşgulüm.

"Alo?" diyor kız kardeşimin sesi, omzumda agresif bir dokunuş hissederken.

Elimden geldiğince onu görmezden geliyorum, Abby'mle geçirdiğim anın tadını çıkarıyorum ama küçük kız kardeşim çok ısrarcı olabiliyor. İstedğini elde edene kadar durmuyor.

"Julian!" diye kulağıma tıslıyor. "Uygunsuz!"

Umurumda değil, ama Abby utangaç bir gülümsemeyle geri çekiliyor.

Dönüp insanların oluşturduğu sıraya bakıyorum. Yaklaşık otuz kişi vardı ve hepsi de şok içinde bize bakıyordu.

"Belki de dilinizi müşterinin ağzından çıkarıp onun bungee kordonunu çıkarmak istersiniz?" Ivy diyor ki

Kaşları havada ve elleri kalçalarında.

Bir sonraki adımda kız kardeşimi köprüden atmak isterdim ama o çok mücadelecidir, muhtemelen beni de kendisiyle birlikte aşağıya atar.

Abby'nin daha fazla sorun çıkarmak istediğini sanmıyorum çünkü tabureye oturuyor ve bana gülümsüyor.

"Pekâlâ," diye homurdandım Ivy'ye. "Onunla ben ilgilenirim."

"Evet, ben de bundan endişeleniyorum," diye mırıldanıyor ayrılmadan önce.

Ona kızamıyorum bile. Karşımda oturan bu melek varken olmaz. Önünde diz çöküyorum ve beynimde ona evlenme teklif etme dürtüsü beliriyor.

"Bu inanılmazdı," diyor, hâlâ kocaman gülümseyerek. Adrenalini hâlâ vücudunda dolaşıyor. Bu beni meraklandırıyor... O öpücük duygularından mı yoksa adrenalinden mi kaynaklandı?

Yüzüne bakıyorum ve aniden kalbimin göğsümde çarptığını hissediyorum. Onu unutamıyorum. Kızaran yanaklarını süsleyen çiller çok sevimli. Zamanı dondurmak istiyorum, böylece onun her santimini istediğim kadar uzun süre inceleyebileceğim. Muhteşem bir kız. O sevimli küçük kulaklar, o mükemmel burun, biraz eğri olan biri dışında hepsi düz olan o beyaz dişler. Buna bayılıyorum. Gülüşüne çok daha fazla karakter ve hayat katıyor.

Uzun süre baş aşağı asılı kaldığı için göğüsleri atletinden dışarı taşıyor. Sahiplenici bir hırıltıyla arkamı dönüp sıradaki azgın erkeklerin bana ait olana bakıp bakmadığına bakıyorum. Bu kızı kimseyle paylaşmak istemiyorum. Onu tamamen kendime istiyorum.

Başımı eğip kayışları çıkarmaya başladım. Kayışları gevşetip baldırlarını kavriyorum ve ona rehberlik ediyorum.

Ayaklar dışarıda.

Bacaklarına bu kadar yakın olmak-önlerinde diz çökmek-işkence gibi. Onu çok fena istiyorum. Tek düşünebildiğim dizlerini tutup bacaklarını ardına kadar açmak.

Serbest kaldığında tabureden zıplıyor.

"Ben... Seni tekrar görmeliyim," diyorum, sesim ihtiyaçla kalınlaşıyor. "Buraya tatile mi geldin?"

Evet derse ne yapacağımı bilmiyorum. Gerekirse toparlanıp gideceğim. Yanında olmak için bu güzelliği dünyanın her yerinde takip edeceğim.

Gülümseyerek geri çekilirken başını sallıyor. "Şehirde yeniyim."

Vücudumdaki gerginlik azalıyor. Tanrıya şükür.

"Beni fırında görmeye gel," diyor sırtarak. "Yarın orada işe başlıyorum."

Tek yapabildiğim, alt dudağını ısırırken ve sonra dönüp dünyada umurunda değilmiş gibi zıplayarak uzaklaşırken şaşkın bir sessizlik içinde bakmak.

Giderken gözlerimi ondan hiç ayırmadım. Dönüp bana iki kez baktı.

İlk seferinde gülümsedi. Şaşkın bir sessizlik içinde bakakaldım.

İkinci seferinde bana bir öpücük kondurdu. Neredeyse bayılıyordum.

Virajda gözden kayboluyor ve ben peşinden gitme isteğime karşı koyuyorum.

Bana ne oldu bilmiyorum. Neydi o?

Kız kardeşim de aynı şeyi bilmek istiyor.

"O da neydi öyle?" Ivy yüzüme tıslıyor. Yumruğu kalçasına saplanıyor ve hiç mutlu görünmüyor.

"Müşterilerin önünde mi, Julian? Hadi ama."

Döner başımı sallıyorum ve özür diliyorum, özür dileycek bir şey yokmuş gibi hissetsem de. Ruh eşinizi gördüğünüzde, sahip olduğunuz her şeyle onun peşinden gidirsiniz.

"Müşterilerimize hizmet edin lütfen," diyor Ivy gözlerini devirerek.

Elimi yüzümde gezdirip sarhoşluk hissinden kurtulmaya çalışırken o uzaklaşıyor.

"Pekâlâ," diye sesleniyorum kalabalığa. "Sırada kim var?"

Üç kadın sarı çizginin üzerinde durmuş, kıvranıyor, birbirlerini itiyor ve dirseklüyor, bir yandan da bana gülümsüyorlar.

"Öyleyim!" üçü de aynı anda söylüyor.

Dördüncü Bölüm

Abby

"Oh, benimle dalga geçiyor olmalısın," diye

homurdanıyorum.

Başımın yanında alarm çalıyor. Bir iniltiyle uzanıp telefonumu alıyorum.

4:45.

Bu zor olacak.

Yataktan kalkıyorum (kelimenin tam anlamıyla), banyoya gidiyorum, dişlerimi fırçalıyorum, hızlıca makyajımı yapıyorum ve aşağı iniyorum.

Fırın çoktan çalışmaya başladı. Trish etrafta koşturuyor, fırınları kontrol ediyor ve aynı anda milyonlarca istasyonda çalışıyor. Ruh hayvanı bir ahtapot olmalı çünkü sekiz kolu varmış gibi görünüyor. Esnemem için gereken sürede baharatları bir kaseye atıyor, fırından bir tepsi ekmek çıkarıyor, başka bir kaseyi karıştırıyor ve üç tabak yıkıyor. İnanılmaz biri.

Nasıl başlayacağımı bile bilmiyorum, bu yüzden üzerime bir önlük geçirip lavabodaki kirli bulaşıkları yıkamaya

başlıyorum.

Benim yaşlarımda tuhaf bir adam ağzı açık bir şekilde yanımdan geçip gidiyor. Yağlı siyah saçları ve gözlerini çirkin gösteren kalın yuvarlak gözlükleri var. Lisedeki en popüler çocuk olmadığını şimdiden söyleyebilirim. "Sen Abby misin?"

"Evet," diyorum neşeli bir gülümsemeyle. "O benim!" "Film teorilerini sever misin?"

"Ne?"

"Film teorileri," diye tekrarlıyor, sanki ikinci kez duyduğumda bir fark yaratacakmış gibi.

Bu adam neden bahsediyor ki? Saat sabahın 5:02'si, vücudum tezgâha uzanıp gözlerimi kapatmam için bağılıyor ve bu adam benimle film teorileri hakkında mı konuşuyor? Kahve var mı?

O yanımda rahat ederken ben etrafa bakıyorum. Lavaboya yaslanıyor ve işaret parmağıyla gözlüğünü burnuna doğru itiyor.

"Bir forum yönetiyorum," diyor. "Adı Aklınızı Başınızdan Alacak Film Teorileri. Hiç duydunuz mu?"

"Um, hayır."

Şaşırmış görünüyor. "Gerçekten mi? Çünkü iki bin yüzün üzerinde üyemiz var."

"Kaçırmış olmalıyım," diyorum gergin bir kahkaha atarak. "Eğitimime başlamalı mıyım, yoksa..."

"Bazen TV teorileri yapıyoruz ama çoğunlukla filmlere bağlı kalıyoruz."

"Uh-huh," diye mırıldanıyorum onun yanından Trish'e bakarken. Tazmanya Canavarı gibi ön tarafta uçuyor. Bir eliyle bir tepsi çörek çıkarırken diğer eliyle bir kaseyi karıştırmakla meşgul. Çok güzel kokuyorlar.

"Scott, yine o lanet film teorilerinden mi bahsediyorsun?" Trish onun benimle konuştuğunu görünce bağırıyor.

"Hayır," diye yanıtlıyor Scott.

"Zavallı Abby'yi rahat bırak," diyor kadın yanına gelip onu uzaklaştırırken. O da arka taraftaki yerine döner.

"O benim yeğenim," diye fısıldıyor. "Kız kardeşime bir iyilik borcum vardı. Onu görmezden gelebilirsin. Neyse, hemen geliyorum. Bulaşıklarla iyi iş çıkardın. Bu girişime bayıldım!"

O ön tarafa dönerken ben gülümsüyorum.

Olabildiğince hızlı gidiyorum ve Trish ellerini önlüğüne silerek yanıma gelene kadar yarısını bitirmiş oluyorum.

"Pekala, Bayan Reynolds. Yaban mersinli çörek yapmayı öğrenelim."

Bir sürü malzeme çıkarırken kulak kesildim. Daha yeni başladı ve ben çoktan kayboldum. Çok hızlı hareket ediyor.

"Ve yumurta sarılarını ayırmanız gerekecek," diyor sesi titreyerek, bir yumurtayı kırıp parmaklarının arasından kaymasına izin verirken. Sarı kısmını büyük kaseye atıyor ve beyaz kısmını başka bir kasede saklıyor. Bunu yapabildiğini bile bilmiyordum. "Limon suyu, vanilya ve pürüzsüz bir hal alana kadar karıştır."

Beni bekliyor.

"Oh!" diyorum benden yapmamı istediğini fark ettiğimde. Etrafta kaşık ya da karıştırarak bir şey arıyorum. Kaşık göremeyince bir kepçe aldım.

"Bu da ne?" Trish ağzına limon suyu kaçmış gibi bana bakıyor. "Elektrikli karıştırıcıyı kullan yoksa bütün gün burada olacağız."

"Ah. Doğru."

Dönen küçük şeyleri makineye yerleştirmem ve sonra etrafa bakıp bir fiş bulmam çok uzun sürdü. Trish sabrını kaybediyor ve makineyi elimden alıyor. İki saniye içinde kurdu ve sonra geri verdi.

Kaseye koyuyorum, düğmeye basıyorum ve malzemelerin yarısı tezgâhın üzerine uçuyor. Scott bizi gözetlediği yerden kıkırdıyor. Tanrım, tuhaf yeğenim bile bana gülüyor...

"Kasenin dışını açın ve yavaşça içine koyun," diyor Trish malzemeleri elleriyle toplayıp kaseye geri koyarken. "Şimdi dikkatle izleyin."

Bir bulanıklık içinde hareket eden ellerine odaklanmaya çalışıyorum.

Milföy hamurunu aç, diyorum kendime o boşlukta uçarken. Kenarlarını kesin, üzerine yumurta akı sürün, köşeleri katlayarak bir yufka yuvası yapın, içine yaban mersinli harcı koyun.

Trish bir Danimarkalı'yı tamamlayana kadar kafam tüm görevlerle dolup taşıyor.

"Çörekler fırında yapılması en kolay şeydir, bu yüzden onlarla başlayabilirsiniz."

Ağzım açık kaldı. Fırında yapılabilecek en kolay şey bu mu?! Mahvoldum.

"Anladın mı?" Trish

sorar. "Um, evet.

Sanırım anladım."

"Güzel. On dokuz yap."

"On dokuz mu?!" Neredeyse çığlık atacaktım.

"Aslında yirmi tane yap," diyor kendininkini fırına koyarken. "Bunu ben yiyeceğim."

Yirmi. Yirmi Danishes. Boyumdan büyük işlere kalkıştım.

Dövmemi görüyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Cesur ol, Abby. Cesur ol.

"Sorun değil patron," diyorum kendinden emin bir sesle.
"Hemen geliyorum."

"Senden hoşlandığımı biliyordum," diyor Trish gülümseyerek ve aceleyle bip sesi çıkaran fırının yanına gidiyor. Fırından çıkan yirmi üzgün, ezilmiş çöreği gördüğünde benden pek hoşlanmayacak.

Önüme serilen tüm malzemelere bakıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Trish bana üzerinde tarifi yazılı olduğu buruşuk bir kâğıt verdi. Her şey akan siyah mürekkeple karalanmış ve zar zor okuyabiliyorum.

Bana yardım edebileceğini umarak Scott'a bakıyorum. Tezgâhın üzerine dökülmüş una parmağıyla çubuk şekiller çiziyor.

Sanırım tek başımayım.

Bu işi almamalıydım. Daha önce hiç kutudan çıkmayan ve en fazla iki malzemesi olan bir şey pişirmemiştim.

"Dur," diye fısıldıyorum kendi kendime, kendimi sarmaldan kurtarmaya çalışıyorum. "Bu lanet olası bir yaban mersinli kek. Yapabilirsin."

Kollarımı sıvadım ve işe koyuldum.

Beşinci Bölüm

Julian

"W "Pencereden uzaklaşamaz mısın?" Colin Homurd anıyor.

Aiden, Bearskin Dağı'nın eski bir haritasına bakarken gülüyor. Her zaman bir ya da başka bir harita üzerinde çalışır. Adam haritalara kafayı takmış.

Neredeyse kasabadaki yeni kıza olduğum kadar takıntılıyım.

İkisini de görmezden geliyorum ve pencereden sokağın karşısındaki fırına bakıyorum. Sabahtan beri içeri girmek için bekliyordum. İlk iş olarak oraya gidecektim ama Aiden oraya gidip onun dikkatini dağıtmak yerine, işteki ilk günü olduğunu düşünerek çalışmasına odaklanmasına izin vermem gerektiğini söyledi.

İşkence gibiydi ama henüz geçmedim.

Bir kadının fırına girmesini izlerken onlara "Anlamıyorsunuz," diyorum. "Aramızdaki kimyaya tanık olmadınız. Büyülü bir şeydi."

Aiden kıkırdar. "Büyülü mü? Julian'ımıza ne yaptın?"

"Büyüleyiciydi," diye tekrarlıyorum ona ters ters bakarken. "Colin, anlıyorsun."

Başını sallıyor. Çocukluğundan beri Molly'ye aşıktı. Yıllarca çıkmışlar ve sonra Londra'da veterinerlik okumak için ayrıldığında Molly onun kalbini kırmış. Geçen yıl tekrar bir araya gelmişler ve birkaç ay önce bir bebekleri olmuş.

"Aiden bilmiyor çünkü henüz ruh eşiyle tanışmadı," diyor Colin eğilip Charlie'nin kulağının arkasını kaşırken. Tazı mutlu bir iniltiyle sırt üstü düşüyor.

"Ruh eşi," diyor Aiden gülerek, parmağının ucuyla bir nehir boyunca iz sürerken. "Ne kadar saçma bir kavram."

Geçen hafta onunla aynı fikirdeydim. Ama benimkilerle tanıştım ve artık çok gerçek olduklarını biliyorum.

"Merhaba!" Kapı açılır ve Molly bebekleri Stacy ile içeri girer. Altı aylık ve kesinlikle çok sevimli.

Colin koşarak gelir ve kızını yakalar. Molly'yi dudaklarından öper ve çantasını alır.

Molly biraz telaşlı görünerek, "Böyle daldığım için özür dilerim," dedi. "Greene Mountain Ahırları'ndan Tyler Becker aradı ve bir ata bakmamı istiyor. Stacy'yi bir ya da iki saatliğine alabilir misin?"

Colin Stacy'yi havaya fırlatıyor ve yakalıyor. İçim burkulsa da onun şirin kahkahasına gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Colin, Stacy'nin karnına bir ahududu üflerken, "Tabii ki hayır," diyor. Stacy sevinç içinde ciyاكلarken

Colin'in büyük gür sakalı. "Küçük balkabağımla vakit geçirmeye asla hayır demeyeceğim."

Molly çantasından metal bir teneke çıkarırken, "Teşekkür ederim," diyor. "Kusura bakmayın çocuklar. Bu zahmet için biraz kurabiye."

Onları masaya fırlatıyor. Aiden üzerine atlıyor ama midem o kadar çok düğümleniyor ki yemek bile yiyemiyorum.

"Onun nesi var?" Molly beni kayıp bir köpek yavrusu gibi pencereden dışarı bakarken gördüğünde soruyor.

"Aşık olmuş," diyor Aiden bir ağız dolusu kurabiyeyle.

"Yeni fırıncıya," diye ekliyor Colin.

"Onlar 'ruh eşleri'," diyor Aiden o sinir bozucu küçük parmak alıntılarıyla.

Döndüm ve ona ters ters baktım. "Öyleyiz."

"Tüm bunlar ne zaman oldu?" Molly soruyor.

Ona hayatımın en muhteşem anını anlattım. Yüzünde kocaman bir gülümseme var, ama bu Aiden ve Colin'in onlara anlattığımda bana verdikleri gibi alaycı bir gülümseme değil. Gerçek bir gülümseme.

"Onunla konuşmaya gittin mi?" diye soruyor.

"Hayır," diyorum saatime bakarken. "Yoğunluk bitene kadar beklemem gerektiğini söylediler."

"Saat on bir buçuk," diyor omuz silkerek. "Şimdi gidebilirsin."

Sırtım dikleşti. "Gerçekten mi?" Başını sallıyor. "Sanırım öyle."

Duymam gereken tek şey buydu. Aynada kendimi kontrol ettim ve aceleyle kapıdan çıktım.

Altıncı Bölüm

Abby

Kimsenin gelmemesini umarak kasada oturuyorum. Trish'in Scott da arkada bir yerlerde kim bilir ne yapıyordu. Trish bana para konusunda hızlı bir ders verdi, ama bu onun Danishes konusundaki dersi kadar kapsamlıydı ve bakın nasıl sonuçlandılar.

Cam vitrinin en alt rafına bakarken irkiliyorum. Yirmi tane acınası deforme olmuş çöreğim hâlâ orada. Kimse satın almadı. Trish yarı fiyatına bile işaretledi ama yine de alan olmadı. Açıkçası onları suçlamıyorum. Üzerlerinden kamyon geçmiş gibi görünüyorlar.

İlk başta, Scott'a sorana kadar yaban mersinli çöreklerin popüler bir ürün olmayabileceğini düşünmüştüm.

"İnsanlar bunlara bayılıyor," dedi. "Her zaman öğlene kadar tükeniyorlar."

Bu beni çöp gibi hissettirdi. Neredeyse öğlen oldu ve hiç satamadık.

İç çekerek başımı öne eğiyorum. Şimdiye kadar zor bir gün geçirdim.

Yapabilir miyim bilmiyorum.

Trish kasanın altındaki rafta bir sürü aşk romanı bulunduruyor ve ben de bir tanesini elime alıp kapağına bakarak dikkatimi dağıtıyorum.

Adrianna Remington'dan Açık Denizlerde Şehvet.

Kapaktaki iri yarı korsan kaptanı görünce gülümsedim. Julian'a benziyor. Onu düşündüğümde, köprüde onun kollarında, dudakları dudaklarımda oluyorum.

İnanılmazdı. Şimdi düşününce bile tüylerim diken diken oluyor.

Onu öptüğüme hâlâ inanamıyorum. Damarlarımda dolaşan adrenalinden olmalı çünkü daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Yakınından bile geçmedim.

Ben hala bakireyim. Hiç böyle içimde yanan bir arzu olmamıştı. Şehvetin bu kadar yoğun olabileceğini bile bilmiyordum. Bu kadar acil ve talepkar.

Denesem bile kendimi durdurabileceğimi sanmıyorum.

Onu öpmenin, güçlü ellerinin üzerimde olmasının, sert aletin kalçama baskı yapmasının nasıl bir his olduğunu düşündükçe vücudum karıncalanmaya başladı. Tüm vücudum o uzun sert aleti arzuluyordu. Daha önce hiçbir şeyi istemediğim kadar istiyordum.

Taburede dönüp pencereden sokağın karşısındaki Arama ve Kurtarma binasına bakarken bir iniltiyi yutuyorum.

Büyük ahşap kapıya bakıyorum ve kendimi dağlarda kaybolmuş olarak hayal ediyorum. Kıyafetlerim parçalanmış ve düşüyor.

Julian beni kurtarmak için sırtın üzerinden geldiğinde dikenli çalılar arasında sıyrılıyorum.

Sokağın karşısındaki kapı aniden açılıyor ve Julian'ın dışarı çıktığını görünce bir solukta hayallerimden sıyrılıyorum.

O seksi mavi gözler fırına kilitlenmiş. Caddeyi geçip bana doğru ilerlerken kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum boşalmasını izlerken.

Arama Kurtarma üniforması içinde, bungee üniforması içinde olduğundan daha seksi görünüyor. Gri pantolon ve üzerinde logoları olan lacivert bir Polo giyiyor. O kocaman kollar dar kollardan dışarı fırlıyor. Çok seksi.

Kapıya geldiğinde "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum. Kapıyı çekip açıyor ve içeri giriyor.

"Merhaba," diyorum tüm yüzüme yayılan bir gülümsemeyle.

O da gülümsüyor. Rahatlama ve mutluluk dolu kocaman, güzel bir gülümseme. "Merhaba."

O derin sesi özledim.

İki aşık köpek yavrusu gibi yüzlerimizde kocaman gülümsemelerle birbirimize bakarken vücudum karıncalanıyor.

"Bilmeniz gereken ilk film teorisi," diyor Scott mümkün olan en kötü zamanda arkadan içeri girerken, "Pixar Teorisi."

"Scott, bir müşteriyle birlikteyim," diyorum gözlerim hâlâ Julian'ın üzerindeyken.

Beni duymuyor gibi görünüyor. Ya da belki umursamıyor. "Pixar Teorisi, tüm Pixar filmlerinin aynı kanonik evrende geçtiğini belirtir," diyor otururken

karşı. "Çılgınca, biliyorum, ama bunun doğru olduğunu gösteren pek çok kanıt var. Her şey The Good Dinosaur ile başlıyor. Bu Pixar zaman çizelgesindeki ilk film. İlk sahnede, bu alternatif Dünya'ya doğru giden asteroit gezegeni ısıtıyor! Böylece Pixar evreni başlar."

Bu adam ne saçmalıyor böyle? Pixar filmleri mi? Dinozorlar mı? Yetişkin olduğunu bilmiyor mu?

Hayvanların konuşmaya ve zekaya evrilmesi hakkında konuşmaya devam ediyor ve ben çoktan kayboldum.

Bu sırada Julian mağazada dolaşüyor ve sergilenen tüm unlu mamullere bakıyor. Eğilip benim mutant yaban mersinli çöreklerime baktığında içim cız etti.

Scott gözlüklerini yukarı kaldırırken, "Birlikte çalıştığımıza memnunum çünkü bunu açıklamak saatler sürecek," diyor.

"Evet, harika olacak," diyorum düz bir sesle. Julian kıkırdıyor.

"Her filmi teker teker ele alacağım," diyor Scott, benim ilgisizliğimden tamamen habersiz. "İnsanlar hep Wall-E'yi sormak istiyor ama eninde sonunda oraya da geleceğiz. Wall-E Dünya'daki kıyametten sonra geçiyor. Yakında her şey anlam kazanacak."

"Fırın çalmıyor mu?" Ondan kurtulmaya çalışarak soruyorum.

Yüzü buruşuyor. "Ben bir şey duymuyorum."

"Sanırım Trish çöplerin dışarı çıkarılmasını istedi," diyorum, bu yakışıklı dağ adamıyla tekrar yalnız kalmak için yanıp tutuşurken.

Başını sallar. "Hayır, yeterince dolu değil. Çöp poşetlerini israf edersek Trish çok kızar."

Devam ettiğinde hayal kırıklığıyla homurdanarak başımı eğiyorum.

"Ama İnanılmaz Aile'deki insanüstü insanları nasıl açıklıyorsun?" diyor, benden çok kendi kendine. "Sorduğuna sevindim."

"Ben sormadım."

"Süper insanlar Pixar zaman çizelgesine-"

"Affedersiniz," diye araya giriyor Julian kalın sesiyle.

Ona döndüğünde Scott'ın ağzı açık kaldı. Julian'ın dükkânda olduğunu fark edip etmediğinden bile emin değilim. "Öyle mi?"

"Pasta alırsam üzerine bir şeyler yazabilir misiniz?"

Scott iri yarı adama bir aşağı bir yukarı bakar. "Evet."

Julian telefonunu karıştırır ve uzatır. "Al."

Bunu bir pastanın üzerine yaz."

Scott tezgahı kayar ve telefonu alır. "Nedir bu?"

"Bu Harry Potter. Birinci satırdan yazmaya başla." "Bütün kitabı bir pastaya sığdıramam."

Bir kahkaha attım.

Scott ciddi.

Julian gülmemeye çalışarak, "Alabildiğin kadar al," diyor.

"Tamam," diyor Scott gözlüklerini burnuna doğru iterken, "ama bu uzun zaman alacak."

Julian sırtlıyor. "Mükemmel."

Scott elinde büyük bir pastayla arka tarafta kayboluyor ve birdenbire yine yalnız kalıyoruz. Hava heyecan ve olasılıklarla dolup taşarken nabzım hızlanmaya başlıyor.

Julian yanıma gelip baştan çıkarıcı bir şekilde tezgâha yaslanırken seksi mavi gözleri bana kilitlenmişti. Öyle kokuyor ki

Güzel. Kolonya ve dağlar gibi. Sadece ona sarılmak ve başım dönene kadar erkeksi kokusunu içime çekmek istiyorum.

"Büyük Harry Potter hayranı mısın?" Sırtarak soruyorum.

Gülümsüyor ve bu beni kızartıyor. "Ömür boyu Hogwarts, bebeğim."

"Eminim bir Gryffindor olurdun," diyorum. Gryffindorlar cesurdur, şövalyedir ve insanlara yardım ederler. Arama Kurtarma'da çalışan Julian gibi bir adamı daha iyi hangi özellikler tanımlayabilir ki?

"Muhtemelen haklısın," diyor. "Sen hangi evdesin?"

Ona flörtöz bir sırtıma yapıyorum. "Umarım sen hangisinde olursan ol."

Gülümsüyor ve göğsüm çarpmaya başlıyor.

"Ama muhtemelen bir Hufflepuff olurdum. Onlar sıkı çalışmaya, sabra, sadakate ve adil oyuna değer verirler. Sanırım bu bana oldukça uyuyor."

"Adil oynamak için elimden geleni yapacağım," diyor başını eğerek.

O öldürücü gülümsemesiyle zaten adil davranmıyor. "Bugün hiç kayıp çocuk kurtardın mı?" diye sordum.

Başını sallıyor. "Hayır. Sadece oturup seni düşündüm."

Oh, adamım. Şimdi yüzüm kızardı. Bu adam çok fazla. "İşteki ilk günün nasıl geçiyor?"

Gerçekler tekrar yüzüme çarptığında iç çekiyorum.

"Yaban mersinli çörek yaptım. Yirmi tane."

"Nasıl oldular?"

"Danimarkalılar onları görseler beni hapse atarlardı."

Kıkırdıyor. "Hiç kaldı mı? Bir tane denemek istiyorum."

"İnan bana, b i l m i y o r s u n , " diyorum gülererek.
"Korkunçlar. Kusurlular. Neyin yanlış gittiğini bilmiyorum."

Eğiliyor ve cam vitrinin altından onlara bakıyor. "Bunlar onlar mı?"

Yüzümü ellerimle kapatıyorum, ona bakamayacak kadar utanıyorum.

"Bir tane almak istiyorum lütfen."

"Hayır, alamazsın," diye ağzımdan kaçırdım. "Kimse bunları satın almak istemez."

"Başkalarının ne istediği umurumda değil. Ben bir tane istiyorum."

"Pekâlâ," diyorum tabureden kayarken. "Bu senin cenazen."

Yüzümü buruşturarak bakıyorum. Ya az pişmişler ya da yanmışlar. Bir tanesi bile düzgün pişmemiş.

Maşayla en az ezilmiş olanı alıp uzatıyorum. Büyük, güçlü parmaklarıyla alıyor ve gözlerimin içine bakarken seksi ağzıyla ısıyor.

"Lezzetli," diyor çiğnerken.

Çıtırtı duyduğumda yanaklarım arkamdaki fırından daha fazla ısınıyor ve yüzü bir saniyeliğine dönüyor. Yumurta kabuğu yiyor. Bunu duyabiliyorum.

Bunu çok iyi saklıyor, sanki her tarafına yumurta kabukları saçılmış kalın ve yoğun bir hamur işi değil de pofuduk bir çörekmiş gibi davranıyor. Suratını asmadığı için ciddi bonus puanlar alıyor.

"Tükür onu," diye yalvarıyorum. "Yemek zorunda değilsin."

"Çok lezzetli," diyor bir ısırık daha almadan önce. Dişlerinin arasında daha fazla yumurta kabuğu kırıldığını duyduğumda irkiliyorum.

Bu çok aşılayıcı.

"Nerelisin Abby?" diye soruyor işi bittiğinde. Sanırım ikimiz de bittiği için rahatladık.

Ona Sacramento'daki hayatımı ve neden taşındığımı anlattım. Her kelimemi dikkatle dinliyor. Ben konuşurken böylesine muhteşem bir adamın tamamen bana odaklanmış olması göz korkutucu ama aynı zamanda oldukça havalı.

Tam ona Greene Dağları'ndaki hayatını soracakken Scott pastayla geri döndü.

Scott pastayı tezgâhın üzerine koyarken, "Bay ve Bayan Dursley'nin uyandığı bölüme geldim," diyor.

Gördüğümde kıkırdıyorum. Pastanın üzerinde ince siyah krema ile yazılmış paragraflarca metin var. Ben bile oldukça iyi bir iş çıkardığını kabul etmek zorundayım.

Scott kasaya parayı girerken "Bu otuz beş dolar," diyor.

"Harika," diyor Julian cüzdanını çıkarırken. "Ben de yirmi tane yaban mersinli çörek alayım."

"Yapmak zorunda değilsin!" Atlayarak söylüyorum.

Julian bana sırtıyor. "Sana söyledim, çok lezzetliler."

Scott'ın yüzü buruştu. "O çörekler mi?" diyor yaptığım şekilsiz çörekleri işaret ederken.

"Onları istiyorum," diyor Julian sert bir sesle. "Şimdiye kadar yediğim en iyi Danishes."

Scott ona deliymiş gibi bakıyor ama o omuz silkiyor ve sonra onları toplamaya başlıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum Julian'a utangaç bir şekilde gülümseyerek.

Bana göz kırpmıyor ve bu beni dünyanın en özel kadını gibi hissettiriyor.

Geri döndüğünde Trish'e hepsinin satıldığını söylemek için sabırsızlanıyorum. Bugün ihtiyacım olan galibiyet buydu.

Her şeyin parasını ödüyor ve hatta tam fiyat ödemekte ısrar ediyor. Çok tatlı biri.

"Seni bir daha ne zaman görebilirim?" Julian sorar.

"Pazar'dan Perşembe'ye kadar çalışıyorum," diyor Scott. "Beni burada görmeye gelebilirsin. Ya da ne zaman istersen bowlinge gidebilir ya da odamda takılabiliriz. Film teorilerini sever misin?"

Elimin arkasından kıkırdıyorum. "Bayanla konuşuyordum."

Scott arkasını dönüp bana baktı. "Oh."

"Bu gece boşum," diyorum şakacı bir omuz silkmeye.

"Seni yemeğe çıkaracağım," diyor, sanki soru değil de bir ifadeymiş gibi. "Seni sekizde alırım?"

"Sekiz çalışıyor," diyorum, patlamaya hazır gülümsememi saklamaya çalışarak.

Harry Potter pastasını ve büyük boy p o ş e t i n i alıp bana gülümsüyor. "Görüşürüz o zaman."

Uzun bir süre birbirimize bakıyoruz ve sonra gülümseyerek ayrılıyor.

Hemen pencereye dönüyorum ve nabzım hızla atarken onun karşıdan karşıya geçişini izliyorum.

Scott pencerede yanımda duruyor. "Ben de gelebilir miyim?"

Yedinci Bölüm

Abby

Julian'dan birkaç dakika önce arka kapıdan sıvıştım. beni alması gerekiyordu. Serin akşam esintisi yüzümü yıkarken heyecandan sinirlerim karıncalanıyor.

Umarım iyi görünüyordumdur. Umarım beni beğenir.

Üzerimde beni olduğumdan daha kıvrımlı gösteren beyaz bir yazlık elbise ve yürümesi o kadar da kötü olmayan açık burunlu bir babet var. Harika bir saç günü geçiriyorum ve makyajım gerçekten çok iyi oldu. Oldukça iyi göründüğümü söylemeliyim.

Binanın etrafından kaldırıma doğru yürürken kalbim güm güm atıyor. Bej rengi chino pantolonu ve kısa kollu düğmeli yakalı gömleğiyle büyüleyici bir şekilde beni beklediğini görüyorum. Kolları pazularının üzerinde bir ya da iki kez kıvrılmış ve o oyulmuş kaslı kolların görüntüsü beni biraz sersemletiyor.

"Vay canına," diye fısıldıyor yaklaştığını fark ettiğinde. "Göz kamaştırıcısın."

Utangaç bir şekilde gülümsüyorum, yanaklarım yine kızarıyor. "Teşekkür ederim," diyorum. "Sen de çok hoş görünüyorsun."

Bu da yüzyılın en hafif tabiri.

Güneş batmaya başlıyor, ama yaz mevsimindeyiz, o yüzden biraz ağırdan alıyor. Uçsuz bucaksız Montana gökyüzü, canlı renklerin ve parlak dağ zirvelerinin muhteşem bir panoraması. Ay dışarıda ve bazı parti hayvanı kuşlar hala gökyüzünde, uyku saatlerini geçmiş uçuyorlar. Mükemmel bir gece. Her şeyi değiştirebilecek bir randevu için mükemmel bir gece.

"Hâlâ hayatta olduğunu gördüğüme sevindim," diyorum utangaç bir kahkahayla. "Benim çöreklerim seni öldürmedi."

"Hayır," diyor şakacı bir sırıtışla. "Ama sanırım bir dişimi kırdılar."

"Üzgünüm, para iadesi yok," diyorum avuçlarımı yukarı kaldırarak. "Pişirme ürünlerimi kendi sorumluluğunuzda satın alırsınız."

Gülüyor ve tüm gerginlik yerini heyecana bırakıyor. Bu eğlenceli bir randevu olacak.

"Harry Potter pastasını ne yaptın?" diye sordum. "Hogwarts temalı bir parti mi düzenleyeceksin?"

"Belki yaparım. Ama üzgünüm, Hufflepuff'lara izin yok." "Hiç adil değil."

Julian sırtarak, "Belki seksi yerel fırıncı için bir istisna yapabilirim," diyor. "Adamın üzerine ne kadar yazı yazdığını gördün mü? Etkileyiciydi."

"Umarım fırın telif hakkı ihlali nedeniyle dava edilmez," diyorum gülerek.

Bana gülümsüyor. "Ağzım mühürlü."

Umarım uzun süre mühürlü kalmaz... O lezzetli öpücüklerden bir tane daha istiyorum.

"Peki, beni nereye götürüyorsun?"

Elimi tutuyor ve neredeyse hepsini yutuyor. Elleri kocaman.

"Köşedeki yeri deneyebiliriz diye düşündüm." "Jack Jameson's mı?" Baş döndürücü bir gülümsemeyle söylüyorum. "Ben

"Beni oraya götüreceğini umuyordum!"

"O zaman gidelim."

Yürürken el ele tutuşuyoruz ve hayatımın artık ne kadar farklı olduğuna şaşıyorum. Bu şehir, bu adam, bu iş, hepsi geçen hafta yaşadığım sıkıcı hayattan tamamen farklı.

Arnavut kaldırımında yürürken, bağımsız dükkânların vitrinlerinde durup şirin vitrinlere bakarak rahatça sohbet ederken hâlâ her şeye biraz hayret ediyorum.

"Demek bungee jumping, ha?" Köşeyi döndüğümüzde söyledim. "Bunun hikayesi nedir?"

"Hayat biraz macera ile her zaman daha iyidir," diyor gülümseyerek. "Sence de öyle değil mi?"

Artık biliyorum. Macerayı kucaklamanın beni getirdiği yere bakın, burada mükemmel bir adamla mükemmel bir gecede.

"Kasabamızda bir bungee jumping operatörü eksikti, ben de kız kardeşimle birlikte bir tane açtım."

"Ivy, değil mi?"

Başını salladı. "Evet, onu seveceksin."

Umarım beni sever. Atlayışımın sonra kardeşinin kemiklerini kırmamdan pek etkilenmiş benzemiyordu.

"O köprü sizin mi?"

"Hayır," diyor sırtarak. "Bu oldukça havalı olurdu, ama burayı kasabadan kiraladık. Eski bir demiryolu köprüsü ama yirmi yılı aşkın süredir kimse kullanmamış. Ben de düşündüm ki, neden kullanmayalım?"

"Ve atlayacak
mısın?" "Aynen
öyle."

Restoran çoktan dolmuş. Teras tıklım tıklım dolu ve ön tarafta her yerde masa bekleyen insanlar var. Şehirdeki en sıcak yer burası olmalı.

Julian elimi sıkıyor ve beni kalabalığın arasından hostes standına doğru çekiyor. Bütün kızlar onu süzmek için yaptıklarını bırakıyorlar.

Kıskanmam gerekirdi ama kıskanmıyorum. Gülümsüyorum. İstedikleri kadar bakabilirler ama o benim. En azından bu gece için.

"Long için rezervasyon," diyor kendisine iri gözlerle bakan kıza.

İki menü aldı ve bizi masamıza getirdi.

Burayı şimdiden sevdim. Çok eğlenceli bir atmosferi var. Müzik neşeli ve canlı, insanlar güzel giyinmiş ve masalarında konuşurken ve gülerken mutlu görünüyorlar ve yemekler... Bir garson lezzetli görünümlü yemeklerle dolup taşan bir grup tabak tutarak yanımızdan geçerken ağzım sulanmaya başladı bile. Buranın evime yürüme mesafesinde olduğuna inanamıyorum.

Yemek salonundan bara doğru yürürken, etraftaki iri yarı adamları fark etmeden edemiyorum. Trish'in neden bahsettiğini anlamaya başlıyorum. Burayı neden sevdiğini. Bu kasaba uzun boylu, kaslı, yakışıklı dağ adamlarıyla dolu. Bu gerçek dışı.

Hostes bizi bir kabine götürüyor ve Julian benim daha iyi olan tarafa oturmama izin veriyor - tüm restoranı gören tarafa.

"Afiyet olsun," diyor ev sahibesi, ayrılmadan önce Julian'a hızlı bir bakış atarak.

Rahatlarken bana gülümsüyor.

Masanın ucundaki küçük lamba üzerimizi sıcak bir şekilde aydınlatıyor. Julian'ın mavi gözleri parlıyor, menüsünü açmadan önce gizlice bana bakıyor.

İlk buluşmaların garip olması gerektiğini sanırdım ama öyle bir şey yok. Hissettiğim tek şey iliklerime kadar işleyen bir heyecan. Bu adam hakkında neden şimdiden bu kadar iyimser ve olumlu hissettiğimi bilmiyorum. İçimden bir his bana bunun özel bir şey olduğunu söylüyor.

Garson geliyor ve yemeklerimizi ve eğlenceli kokteyllerimizi sipariş ediyoruz.

Gitmeden önce bana döndü. "Hey, seni Warm Loaf Bakery'de çalışırken görmemiş miydim?"

"Evet," diyorum canlanırken. Şimdiden şehirde tanınmaya başladım. Bu çok güzel bir şey.

"Her sabah kahve ve yaban mersinli çörek için oraya giderim," diyor. "Gerçi bu hafta pek iyi görünmüyorlardı, ben de onun yerine limonlu muffin aldım."

Julian'a baktım ve ürperdim.

"Bence harikaydılar," diyor. "Şimdiye kadar yediğim en iyi Danimarkalı."

"Sonra görüşürüz," diyor garson kız. "Ben Jenny."

Ona gülümsedim. "Abby."

Yeni bir arkadaş mı edindim? Belki bunun için biraz erken ama gerçekten iyi birine benziyor.

O gittikten sonra Julian'a "İyi kurtardın," diyorum. "Doğru," diyor sırtarak. "Onları sevdim."

"Gerçekten mi?" diyorum ona bakarken. "Peki, tat alma duyunu nasıl kaybettin?"

İkimiz de ellerimizi ahşap masanın üzerinde birbirine değene kadar kaydırıyoruz. Mıknatıs gibiyiz. Sanki her zaman birbirimize dokunmak zorundaymışız gibi.

"Kaç yaşındasın sen?" diye sordum. "Yirmi dokuz. Sen kaç yaşındasın?"

"Yirmi üç," diyorum yüzümü buruşturarak. "Senin için çok mu gencim?"

"Sen benim için mükemmelsin." Buna nasıl kızarmayabilirim?

Garson kız içkilerimizle dönüyor ve mango mojitomu gördüğümde biraz heyecanlanıyorum. Viski fıçısı şeklinde bir kokteyl bardağında, bir kama mango ve biraz nane garnitür olarak. Julian her zaman denemek istediğim Singapur sapanını sipariş ediyor.

"Bir yudum ister misin?" diye sormama gerek kalmadan teklif ediyor. İnsanların içkilerini denemenize izin vermesine bayılıyorum. İyi bir kokteyl alırsam, herkese bir yudum ikram ediyorum.

"Bir tane isterim." Bardağını uzatıyor ve dudaklarımı pipetin üzerine koyarken elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Bir yudum alıyorum ama benimkini daha çok seviyorum.

Benimkinden bir yudum alıyor ve sonra bir süre rahat bir sessizlik içinde oturuyoruz, sadece kabine ve

  kilerimizle ak amın içine yerle iyoruz.

"Bir itirafta bulunacağım," diyorum ona. Kaşını kaldırdı. "O küçük kızı kurtardığını gördüm."

"Alice," diyor gülümseyerek. "Çok tatlı bir kızdı." "Ne oldu?"

Ben onun güzel mavi gözlerine bakarken, "Ailesiyle birlikte patikadaydı ve ileriye doğru koştu," diyor. "Birkaç yanlış yola sapmış ve ne olduğunu anlamadan kafası karışmış. Biri onu bulana kadar olduğu yerde kalmak yerine koşmaya başladı ama yanlış yöne doğru. Ne yaptığınızı bilmiyorsanız orada kaybolmak çok kolay."

"Orada ne kadar kaldı?"

"Sadece bir saat kadar," diyor. "Ama zavallı kız bileğini burktu."

Seksi dudaklarını bardağın üzerine koyup bir yudum almasını izlerken zorlukla yutkunuyorum. "Hemen bizi aradılar ama çalışan tek kişi bendim. Charlie'yi kaptığım gibi kaçtım. Çok uzağa gitmemiştii, bu yüzden kazağının kokusunu alır almaz Charlie için çocuk oynacağıydı."

"Bence yaptığın şey inanılmaz," diyorum ona hayranlıkla bakarak. "İnsanları bu şekilde kurtarmak."

Hiçbir şey olmamış gibi gülümsüyor. Bilmiyorum... Bu adam... Onunla ilgili her şey evlilik için uygun olduğunu haykırıyor. Kendimi gerçekten onun gibi biriyle biterken görebiliyorum.

Tatlı, komik ve bana dokunuşunda ve bakışında doğru miktarda sahiplenme duygusu var. Ona gerçekten aşık olmaya başlıyorum.

Bu şimdiden ilk randevumuz değil de beşinci randevumuz gibi hissettiriyor.

Trish'in sesi aklıma geliyor. "Ağır ol, Abby.
Daha yeni geldin."

Üzgünüm, böyle bir şey olmayacak, Trish.

İki ayağımla atlıyorum. Ve
düşmekten korkmuyorum.

Bu yakışıklı dağ adamı beni yakalamak için buradayken
olmaz.

Sekizinci Bölüm

Abby

İnanılmaz akşam yemeğimizden sonra bara geçiyoruz. ve birkaç içki daha içelim. Harika vakit geçiriyoruz. Şimdiye kadar yaşadığım en iyi randevu.

"Dağlarda büyümek nasıl bir şeydi?" Julian'a soruyorum. Taburelere dönmüşüz, ben kucağına oturmadan birbirimize olabildiğince yakınız.

"Dağlar benim oyun alanımdı," diyor bana. "Arkadaşlarımla hep vahşi doğada dolaşırdım; yürüyüş yapardım, kamp kurardım, başımı belaya sokardım. Büyümek için en iyi yol buydu."

Julian'ın çocukluğunu hayal ederken gülümsüyorum. Eminim yaramaz bir çocuktu ama aynı zamanda tüm öğretmenleri onun elinden yemek yiyordu.

Eğer bir gün çocuk sahibi olacak kadar şanslı olursam, Greene Dağları onların da oyun alanı olacak.

Saati fark edip nefesim kesilene kadar bir saat daha konuşuyoruz. "Gece yarısı mı oldu?"

"Yarın saat kaçta kalkman gerekiyor?" diye soruyor.

Bunu düşünmek bile istemiyorum. Onunla anı yaşamak ve yarın için endişelenmemek istiyorum.

Ama aynı zamanda, işteki ikinci günümde yürüyen bir zombi olamam.

"Alarmım 4:45'e ayarlı," diyorum ona.

Yüzünü buruşturdu. "Ahh."

"Bir de bana sor."

"Hadi seni eve götürelim," diyor iç çekerek.

Hesabı ödemekte ısrar ediyor ve kalkıp gidiyoruz. Yıldızlar dışarıda ve geri dönmek için acele etmiyoruz. Birden evimin biraz daha uzakta olmasını diledim.

"Burada çok fazla yıldız var," diyorum gece gökyüzüne bakarken. "Çok güzel."

Eli benimkinin içine kayıyor ve her tarafımda mutlu bir his oluşuyor.

Bu gecenin bitmesini istemiyorum.

Beni fırına götürüyor ve anahtarımı kilide sokuyorum. Kapıyı hafifçe açıyorum ve arkamı dönüp alt dudağımı baştan çıkarıcı bir şekilde ısırırken ona bakıyorum.

Öne doğru adım atıp kişisel alanıma girerken o ateşli mavi gözler benimkilere kilitleniyor. Kalbim küt küt atıyor. Beni öpmesini istiyorum. Onu tekrar tatmak istiyorum.

Gözleri ağızma kayınca dudaklarımı yalıyorum ve vücutlarımız birleşiyor. Güçlü kollarının etrafımı sarıp beni kendine çektiğini hissettiğimde inliyorum. Parmak uçlarıma basıp dudaklarımı ayırıyorum.

Ciğerlerimdeki havayı söküp alan ve beni dilinin üzerinde inleyen sert bir öpücükle ağzımı alıyor.

Bu öpücük köprüdekinden daha ateşli. Daha tutkulu. Daha çaresiz. Bütün gece biriken arzu, dillerin kaydığı ve ellerin çekildiğı hararetli bir çılgınlıkta alevleniyor.

Büyük, güçlü avuç içleri kıcıma kayıyor ve beni sert vücuduna doğru çekiyor.

O büyük, güzel aleti kalçama saplanıyor. İnliyorum ve onu içeri çekerken gömleğini avuçluyorum.

Kapı aralığından yuvarlanarak geçiyoruz, karanlık fırının içinde tökezlerken ikimiz de öpücüğü bırakmak istemiyoruz.

Kapıyı tekmeleyerek kapattım ve bana seksi ve ateşli bir bakışla bakarak geri çekildi. Şimdiden çok ıslanmıştım. Beni gözleriyle sikerken amımın sızladığını hissedebiliyorum.

Burası karanlık, tek ışık dışarıdaki aydınlatma direklerinden geliyor. Yatay panjurlardan içeri süzülen ışıklar duvarda ve Julian'ın üzerinde şeritler halinde gölgeler oluşturuyor.

Hiç kimseyi onu istediğim gibi istemedim. Onu bana böyle bakarken görmek... Bu gece sonuna kadar gideceğimi biliyorum. Bekaretimi almasını istiyorum. Her şeyimi almasını istiyorum.

Tekrar bir araya geliyoruz, tezgâha çarparken sert ve umutsuzca öpüşüyoruz. O büyük eller her yerde.

-Uyluklarımda, kıcımda, göğüslerimi kavramak için kaburgalarımın yukarı kayıyor. Onları sıktıkça meme uçlarım zonkluyor. Her şey zonkluyor.

"Ah, Julian," diye inliyorum, o boynumu öperken ben başımı geriye atıyorum.

Şiddetli sıcaklık bedenimi ele geçiriyor. Ona ihtiyacım var.

Kalçamı sertleşmiş aletine doğru itiyorum ve o da derin bir ilkel inilti çıkarıyor. O kadar büyük ki. Çok uzun ve sert.

Güçlü elleri aniden beni döndürüyor ve ahşap tezgâhın üzerine eğiyor. Dizlerinin üzerine çöküp elbisemi yukarı çekerken nefesim kesiliyor.

Aç bir iniltiyle kıcımın yanaklarını ayırıyor ve sonra külotumu tutuyor. Çok ıslağım. Bunun için çok hazırım.

Ona işkence etmek için kıcımı yüzüne doğru oynatarak sırtımı kamburlaştırıyorum.

Külotumu indirirken, "Sen mükemmelsin," diye homurdanıyor. "Bakalım bu küçük amcığı ne kadar ıslatabilirim."

Külotumu çıkarırken çok ağır nefes alıyorum ve o külotumu cebine sokuyor. Onları geri alacağımdan şüpheliyim ama umurumda değil. Onlara sahip olabilir. Her şeye sahip olabilir.

İri elleri kalçalarımın arkasına ve çıplak kıcıma doğru kayıyor. Kenara çekilip bacaklarımı onun için açıyorum. Aşağıda her şeyi görebiliyor. Bakire amım onun aç gözleri için tam teşhirde.

"Çok güzel," diye fısıldıyor bana bakarken. Vücudumdaki karıncalanma bacaklarımın arasında zorlu bir zonklamaya dönüşüyor. Amım ağrıyor. Bu beni inletiyor. Kendime dokunmayı çok istiyorum, ama bu güçlü dürtüyle savaşıyorum ve Julian'ın bunu benim için yapmasına izin veriyorum.

Sahiplenici bir iniltiyle bacaklarımın arasına giriyor ve o aç ağzını üzerime bırakıyor. Sıcak dilinin kıvrımlarımdan yukarı kaydığını ve deliğime daldığını hissettiğimde haykırıyorum.

Vücudum onun dilinin sıcaklığı altında eriyor. Bacaklarım titriyor. Kalbim çarpıyor. Bu lanet adam... Ona doyamıyorum.

Dudakları klitorisimin etrafını sarıyor ve ritmik bir hareketle emiyor, orgazmı gittikçe yaklaştırıyor. Tam patlamak üzereyken beni serbest bırakıyor ve deliğimle oynuyor.

Ölüyorum.

"Çok sıkısın," diye hırlıyor yalamalar arasında. Nedenini anladığında geri çekiliyor. "Sen... bakire misin?"

"Evet," diye inliyorum alnımı tezgâhın üzerine düşürürken. Beni öldürüyor. Sadece o ağzı tekrar amımda istiyorum. Neden bana böyle işkence ediyor?

"Düşündüğümden daha da mükemmelsin," diyor o ateşli ağzını tekrar üzerime koymadan önce. Her yerimi yalıyor, dilini zig-zaglar çizerek yarığımdan yukarı çıkarıyor ve sonra zonklayan klitorisimin tabanında gezdiriyor. Dili büyü. Dünyada en sevdiğim şey.

O güçlü eller kış yanaklarımı kavırıyor ve ona daha fazla erişim sağlamak için onları açıyor. Serbest kalmak için çaresizce amımı ona doğru itiyorum.

Bu güzel adam beni nasıl inleteceğini çok iyi biliyor - ben tezgâha yapışırken, boğazımdan yumuşak inilti dökülürken zevki acımasızca dışarı çıkarıyor.

"Oh, Julian," diye inliyorum. "Çok iyi hissettiriyor..."

Klitorisime doğru ilerliyor ve ona yapışıyor, orgazmı zapt edilemeyecek kadar güçlü olana kadar diliyle emiyor ve fiskeliyor.

Başını tuttum, ağzını amıma dayadım ve her tarafına sertçe boşaldım.

Orgazm bana çarpıyor ve tepeden tırnağıa vücudumun her santimini kavurucu bir sıcaklıkla dolduruyor. Başımı arkaya atıyorum ve yoğun mutluluğıya yenik düşerken ığılık atıyorum.

Damarlarımda yanıyor ve beni pelteye çeviriyor. Julian beni tutarken bacaklarım titriyor.

Bu kadar yoğun olabileceğini bilmiyordum... Bu kadar inanılmaz... Julian ayağı kalkarken düz avucunu çıplak kalçamda gezdiriyor arkamda. Islaklığın iç baldırlarıma sızmasıyla elbisem tekrar aşağı yuvarlanıyor.

Arkamı dönüp ona bakarken kalbim göğsümde küt küt atıyor. Sularım onun sarı sakalını kaplıyor ve dışarıdan gelen ışıktaki parlıyor. O kadar seksi ki.

"Yatma vakti geldi mi?" diye soruyor, sanki uyumak aklındaki son şeymiş gibi. Benim de aklımdaki son şey bu. Endişelendiğim kadarıyla, daha yeni başlıyoruz.

"Henüz değil," diyorum yavaşça dizlerimin üzerine çökerken. Kemerine uzanıp onu çıkarırken gözlerimiz birbirine kilitleniyor.

Uzun, sert sikinin kalın hatları bacağının üzerinde uzanıyor. Pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdikten sonra aşağı çekerken dudaklarımı yalıyorum. Pantolon ayak bileklerine kadar düşüyor ve beni bekleyen aletini gördüğümde küçük bir nefes çekiyorum.

Ağır ağır nefes almaya başladım. Parmaklarımı boxer külotunun bel bandına sokup kaslı kalçalarından aşağı doğru çekerken gergin ama heyecanlıyım. Kalın siki malzemeye takılıyor ve sonra dışarı fırlıyor.

Karnına vuruşunu izlerken amım zonkluyor. Şimdiden ön sperm sızdırıyor ve bu baştan çıkarıcı görüntü ağzımı sulandırıyor.

Sert bir yutkunmayla ona bakıyorum. Gömleğinin düğmelerini açarken bana Şehvet dolu bir bakışla bakıyor. İri bedeninden çıkarıp tezgâhın üzerine atmasını izliyorum.

Kasları gerçek dışı. Onları atletinin içinde görmüŐtüm ama bu Şekilde sınırsız görmek bambaŐka bir Şey. O yaşayan en seksi adam. YarıŐma sona erdi. People Dergisi Julian'ı ömür boyu kazanan ilan etmeli.

Diğer elimi kalın etli Őaftının etrafına sararken bir avucumu sert, yontulmuş karın kaslarında gezdiriyorum. Ben biraz baskı uygulayıp sikini sıkarken ve  n döllerin dışarı sızmasını sağlarken gözleri kapanıyor.

Dizlerimin üzerinde doğrulup ağzımı açtığımda ve düz dilimi Őaftına doğru s r klediğimde içim titriyor. Başını ağzıma alıyorum ve  n sperminin tadını aldığımda inliyorum.

Hayatında hiç bu kadar seksi bir Şey görmemiş gibi beni izlerken Şimdiden zor nefes alıyor. Dudaklarımı onun etrafına sıkıca sarıyorum ve boğulmaya baŐlamadan önce ağzıma alabildiğim kadarını alıyorum. Geri çekilirken gözlerim sulanıyor.

O çok büyük. Bu horoz onun devasa boyutu için bile büyük. Bu bakireler için değil. Uzmanlar için.

Bir Ferrari ile ilk kez araba kullanmayı öğrenmek gibi. Pratik yapabileceğim küçük bir amatör horoz yok mu?

Derin ve vahşi bir inilti çıkarıyor ve bu bana gayet iyi durumda olduğumu fark ettiriyor.

Elleri saçlarımın arasına giriyor ve başımı tutarak ağzımı kendi istediği gibi yukarı aşağı yönlendiriyor.

Bana rehberlik etmesine izin verirken emerek ve yalayarak yolculuğa devam ediyorum.

Büyük ve güzel taşakları orada asılı duruyor, büyük yüklerini olgun ve istekli bir bakireye feda etmeye hazır görünüyorlar. Onları yavaşça serbest elime kaydırıyorum ve sert shaftını dilimle kaplarken onları hissediyorum.

"Siktir, Abby," diye inliyor Julian, ben hızımı artırırken, sikinin kalın tabanını sıkarken onu aşağı yukarı emiyorum. "Artık durma zamanı bebeğim."

"Neden?" Aletini tekrar ağızıma sokmadan önce nefes nefese kaldım.

Kollarımdan tutup beni ayağa kaldırırken, "Çünkü her damlasını senin sulu küçük bakire amcığının için saklamak istiyorum," diyor. "Yukarı çıkıyoruz."

Ağızımı ondan çekiyorum ama güzel aletine yapışıyorum.

Bu seksi adamla üst kata çıkmaya nasıl hayır diyebilirim?

Pantolonunu çıkarıyor, beni kaslı kollarının arasına alıyor ve yatağıma taşıyor.

Dokuzuncu Bölüm

Julian

Kızımın tatlı bakire amının tadı hala damağımda.
Onu odasına götürüp yatağı yatırırken ağızını açtım.

O beyaz elbisenin içinde çok tatlı ve masum görünüyor.
Geri çekiliyorum ve yırtmadan önce son bir kez ona bakıyorum.

O tamamen benim. Kimse onu benden alamaz. Hiç kimse.

Bakire amcığına sahip olduğumda, sonsuza dek benim olacak.

"Kalk," diye homurdanıyorum yatağı doğru adım atarken. Otururken sikimi kavırıyor. Onu okşamaya ve şehvet dolu gözlerle ona bakmaya başladı.

Gözlerim kapanıyor, çok iyi hissettiriyor.

Beni boşaltmasına izin verme dürtüsüne karşı koyuyorum ve elbisesini tutup yukarı çekiyorum. Elbise başının üzerinden geçerken kollarını kaldırıyor. Elbisesini çıkarıp bir sandalyeye fırlattığımda kahverengi saçları dağılıyor.

"Şu haline bak," diye homurdanıyorum gözlerim onun üzerinde gezinirken. Sütyeninden başka bir şey giymemişti ve o da çok çabuk çıkıyordu. Arkasına uzanıp sütyenini çözüyor ve kollarından aşağıya sarkmasına izin veriyor.

Yuvarlak göğüsleri serbest kalırken dudaklarımı yalıyorum. Büyüleyici. Tek kelimeyle büyüleyici.

Göğüslerini hissederken ve sert meme uçlarını parmaklarımın arasında gezdirirken hevesli küçük elleri tekrar sikimin üzerinde.

"Erkeğin tarafından sikilmeye hazır mısın?" Onun üzerine eğilirken homurdanıyorum.

Yeşil gözleri açılıyor ve yatağa uzanırken başını aşağı yukarı sallıyor. Üstüne tırmanıyorum, sert sikimi kavrayarak bakire amına doğru yönlendiriyorum.

İri başımı küçük girişinde hissettiğinde keskin bir nefes alıyor. Bu onun canını yakacak. Başka yolu yok.

Nazik olmaya çalışacağım ama zor olacak. Bu küçük amcığın esnemesi ve onu istediğim zaman alabilmem için birkaç kez yumuşak davranmam gerekecek.

"Çok ıslaksın," diye inliyorum parmaklarımı yarığından yukarı kaydırırken. Titriyor. "İşte benim iyi kızım, erkeğin için güzelce ıslanıyorsun."

O benim için hazır. Olabileceği kadar hazır.

Kalın kafamı amının dudaklarına doğru itiyorum ve onun sıkı sıcaklığının beni sardığını hissederken inliyorum. O kadar sıkı ki. Çok sıcak ve ıslak.

"Oh," diye inliyor ilk kez amına bir sakin girdiğini hissedince ürpererek.

Yavaşlıyorum, derin bir nefes alıyorum ve kendimi kontrol altına almaya çalışıyorum. Bu kız beni uçurumun kenarına itiyor.

İçimdeki hayvani taraf derinlere inmek ve taşaklarımdaki son damla döl de onun olgunlaşmış küçük rahmine akana kadar onu sertçe becermek istiyor.

"İşte böyle bebeğim," diye fısıldıyorum boynunu öperken. Yuvarlak göğsüne doğru ilerlerken sikimi biraz daha içeri kaydırıyorum ve sonra sert meme ucuna kadar yalıyorum. Meme ucunu ağzıma alıp emerken inliyor ve saçlarımı avuçluyor.

Vücudundaki gerginlik biraz gevşiyor ve bana daha fazlası için hazır olduğunu söylüyor.

Kalçasını tutuyorum ve kendimi onun üstünde tutarken onu daha yakına çekiyorum. Kirazına gelene kadar sert horozumu daha derine iterken şehvetli gözlerine bakıyorum.

"Sen benim kızımsın Abby," diye hırıliyorum ağzım onunkinin üzerinde gezinirken.

"Sonsuza dek," diye fısıldıyor ve bana tatlı nefesini tattırıyor.

Dudaklarını dudaklarımla eziyorum ve kalçalarımı ileri doğru itiyorum, kirazını yırtıyorum ve bekaretini alıyorum. Leğen kemiğim klitorisine baskı yapana kadar içeri doğru kayarken ağzıma doğru haykırıyor.

"Kahretsin," diye inliyor fısıltıyla. "Kahretsin, sen çok büyük."

Boynunu öpüyorum ve bedenime alışırken dikkatini dağıtmak için klitorisiyle oynuyorum.

Biraz zaman alıyor, ama o sıkı amcık sonunda biraz gevşiyor ve tekrar nefes almaya başlıyor.

Ham horozumu geri çekiyorum ve sonra elimden geldiğince yavaşlayarak geri itiyorum. Bu kızı hızlı ve sert bir şekilde becermek için ilkel dürtüyle savaşıyorum. İşkence gibi ama yapıyorum.

Seksi dudakları ayrılmış ve gözleri tahrik olmuş bir şekilde bana bakıyor. İpeksi kahverengi saçları başının etrafına yayılmış, göğüsleri her hızlı nefes alışında aşağı yukarı hareket ediyor. O kadar güzel ki. Başka tarafa bakamıyorum.

O inleyip sızlanırken kalçalarım ileri geri hareket ediyor, sikim içeri girip çıkıyor.

Kendini kaptırdıkça göğüslerinin arasındaki vadide boncuk boncuk terler beliriyor, kalçalarını döndürüyor ve tırnakları tenime batana kadar kollarımı kavlıyor.

"Çok iyi hissettiriyor, Julian," diye inliyor. "Durma. Lütfen..."

Bağlandığımız yere bakıyorum ve sikimin onun kremiyle kaplandığını görünce dişlerimi gıcırdatıyorum. Artık daha az dirençle bakire amına girip çıkıyordum.

Bu küçük kedi sırlıslıkla. Kremi pelvisimi kaplıyor ve taşaklarımdan aşağı damlıyor. Daha fazlası için hazır.

Ona daha uzun, daha güçlü itişler vermeye, küçük amını daha sert ve daha hızlı sikmeye başladım.

Her santimini alıyor, inliyor ve her saniyesini seviyor gibi bana yapışıyor. Sıcak küçük amcığı sikimi sıkıyor ve yüzeye yakın bir yerde taşan güçlü orgazmı tutmamı zorlaştırıyor.

"Arkanı dön," diye homurdanarak sikimi çıkarıp kalçalarını kavıyorum. Bunu kendisinin yapmasını bile beklemiyorum. Çok çaresizdim. Çok ileri gitmiştim. Onu kucağıma alıp çeviriyorum, ellerinin ve dizlerinin üzerine bırakıyorum.

Kıçının yanağını tutuyorum ve sikimi sulu amına geri sokuyorum. Sikim onu tekrar doldururken ikimiz de inliyoruz.

Her zaman böyle olmak zorundayız. Şu andan itibaren her gün bunu yapacağız. Sabah, öğleden sonra ve

gece korumasız.

Prezervatif getirmedim ve onun da doğum kontrol hapı kullandığını sanmıyorum.

Aramızda hiçbir şey olmadan bu kızı beceriyorum. Sadece benim sert sikim, onun daracık küçük amı ve tohumlarımla dolmayı bekleyen olgun rahmi var.

Bu kızı çiftleştirmeliyim. Onun içine bir bebek sokmalıyım. Onun sonsuza dek benim olmasını istiyorum.

"İşte bu," diye homurdanıyorum ona daha derin, daha uzun vuruşlarla vurmaya başladığımda. Yatak başlığı duvara çarpana ve göğüsleri altında şiddetle sallanana kadar hızımı artırıyorum.

"Sikime boşalmanı istiyorum," diye homurdanıyorum.

Başını eğiyor ve bir iniltiyle kollarını uzatıyor. "Siktir, Julian..."

"Boşal bana bebeğim. O daracık amcığının sikimin üzerine boşaldığını hissetmek istiyorum."

Kıçının yanaklarını sıkıyorum ve derinlere doğru itiyorum, çığlık atana ve amı shaftımın üzerinde sıkılaşıana kadar daha sert ve daha sert itiyorum. Şiddetle boşalıyor ve bu inanılmaz his beni harekete geçiriyor.

Amcığı sikimin üstünde ve altında titreşiyor ve bu beni uçurumun kenarına gönderiyor. İçine giriyorum, sikimi içinde tutuyorum ve bırakıyorum.

Bakire amcığının derinliklerine boşaldığımda içim mutlulukla doluyor. Tohumlarım art arda ona giriyor. Tam bittiğini düşündüğüm anda titriyorum ve biraz daha çıkıyor.

O artık benim.

Onu bu sefer doğurmadıysam, bir sonrakinde doğuracağım. Bana her yönden bağlanana kadar durmayacağım. Onu istiyorum.

tohumum onun rahminde büyüyor. Benim çocuğumu doğurmasını istiyorum. Mümkün olan her şekilde benim olmasını istiyorum.

Bu kız benim için doğru kişi. O benim ruh eşim.

Gözleri kapanmış bir şekilde yatağa yığılışını izlerken bunu çok iyi biliyorum.

Topuklarımın üzerine oturuyorum ve onu orada yatarken izliyorum, onu hiç görmediğim kadar güzel görünüyor.

Vücudum hala bacaklarını ayırıp biraz daha eğlenmem için beni zorluyor, ama o kendini bıraktı. Çoktan uyudu.

Bu yüzden yanına uzanıyorum, kollarımı ona doluyorum, sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum ve sevmekten asla vazgeçmeyeceğim bu muhteşem hediye için evrene teşekkür ediyorum.

Onuncu Bölüm

Abby

II

Ne oluyor lan?!" Sersemlemiş başımı kaldırıp dehşet içinde.

Oh, sadece alarmım.

Dairemde bangır bangır çalıyor. Telefonumu aldım ve kapattım.

Julian'ın büyük avuçları omuzlarıma yayıldı ve bir iniltiyle beni tekrar üzerine çekti. Mışıl mışıl uyuyordum, onun sıcak çıplak göğsünde salyalarım akıyordu.

"Kalkmam lazım," diye homurdanıyorum. Şimdi kalkmak düne göre daha zor görünüyor, gerçi yatağında bu ateşli adam varken bu çok da şaşırtıcı olmamalı. Bütün günü onun ateşli vücuduyla kıvrılıp yatarak geçirmeyi umursamazdım.

Bütün gece ayaktaydık. Kaç saat uyuduğumu bir elin parmakları kadar sayabilirim.

Yataktan yuvarlanıp ayaklarımı yere vurduğumda bedenim hâlâ zevkle uğulduyor.

"Hayır," diye inliyor Julian. "Gitme..."

"Yapmak zorundayım. On iki dakika içinde başlıyorum."

"Benimle bir saat daha kalırsan sana bir milyon dolar veririm."

Baştan çıkarıcı düşünceyi geri iterken kıkırdıyorum. "İstediğin kadar uyu," diye fısıldıyorum saçlarımı geriye çekip şakağına bir öpücük kondururken. "Ben aşağıda Danish'leri beceriyor olacağım."

Gözleri kapalı gülümsüyor.

Çabucak hazırlanıp aceleyle aşağıya indim. Trish her zamanki gibi meşgul bir şekilde fırının etrafında koşturuyor. Bütün fırınlar çalıştığından burası çok sıcak ve kokusu da çok güzel. Birkaç tepsi havuçlu kek çıkarırken inliyorum.

"Al, bir tane dene," diyor gülümseyerek ve en büyük muffini çıkarıp bana veriyor. Hâlâ beş dakikam var, bu yüzden kahve makinesine yöneliyorum ve lezzetli keki yerken kendime bir fincan dolduruyorum.

"Yine yaban mersinli çörek yiyorsun," diyor Trish. Ağlamak istiyorum.

"Emin misin?" Yutkunarak sordum. "Dün pek iyi sonuçlanmadılar."

"Hepsi satıldı, değil mi?"

Fırına birkaç turta koymak için ayrılıyor ve sanırım bu iş burada bitiyor. Daha fazla çörek yapacağım.

"Selam Scott," diyorum istasyona doğru ilerleyip malzemeleri çıkarmaya başlarken. "Sabahın nasıl geçiyor?"

"Jar Jar Binks'in bir Sith Lordu olduğunu biliyor muydun?" Oh, Tanrım. Yine mi bu?

Bu kadar erken bir saatte bu adamla uğraşamam.

Star Wars, sarhoş boks ve Jedi akıl numaraları hakkında konuşup dururken onu duymazdan geliyorum. Ben bile yapamıyorum. Bu adamın öğleden önce konuşmasına izin verilmemeli.

Artık bakire olmadığımı ya da bunu iddia eden çok yetenekli, çok iri, çok seksi dağ adamının hâlâ yatağında, tam başımın üzerinde uyuduğuna değil, yaban mersinli çöreklerle odaklanmaya çalışıyorum.

Bardaklara şeker doldururken dün gecenin anıları gözümde canlanmaya başlıyor -sırtım kamburlaşıyor, Julian'ın kulağıma gelen derin homurtuları, üzerime bastıran ağırlığı, ikimiz de aynı anda doruğa ulaşırken hissettiğimiz yoğun mutluluk duygusu.

Gözlerimi kapatıp kendimi orada hayal ederken ürperiyorum. Çok fazla sorum var.

Bu ne anlama geliyor? Birlikte miyiz? O benim erkek arkadaşım mı? Beni bir kaçamak için mi kullanıyor? Kaç bardak şeker koydum? Beş mi? Altı mı?

Kahretsin.

Bir fincan daha ekliyorum çünkü daha fazla şeker genellikle daha az şekerden daha iyidir ve tarife devam ediyorum.

"Çünkü Jar Jar'ın Senato'ya sızması sence de tuhaf değil mi?" Scott yanıma gelirken şöyle diyor. "Bu seni düşündürüyor, ha?"

Bir iniltiyle başımı eğdim.

"Sonra da Jar Jar'ın Senato'yu Palpatine'e mutlak güç verilmesi lehinde oy kullanmaya ikna eden kişi olduğunu düşünün. Bunun tuhaf olduğunu düşünmediniz mi?"

"O filmi altı yaşındayken falan izlemiştim," diye tersliyorum. "Ama garip olduğunu düşünmedin mi?"

"Hayır. Jar Jar Binks, Sith Lordları ya da Senato oylamaları hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum. Bu yüzden, eğer bana bu lanet Danimarkalılarla ilgili yardım etmek istemiyorsan, lütfen beni yalnız bırak!"

Scott istasyonuma bakarken kaşlarını çatıyor. "Önce kuru malzemeleri karıştırmalısın."

"Ne?"

"Sana göstereyim."

Sonraki bir saatini bana yardım ederek geçiriyor ve bu büyük bir hayat kurtarıcı. Scott ile Trish ile öğrendiğimden çok daha iyi öğreniyorum. Scott zaman ayırıyor, sorularımı yanıtlıyor ve filmler hakkında konuşmadığı zamanlarda etrafta olmak gerçekten hoş.

Fırından çıktıklarında gerçekten yenilebilir çörekler gibi göründüklerinde kendimi çok daha iyi hissediyorum.

Trish çok memnun oldu ve hatta onları herkesin görebileceği şekilde vitrinin en üstüne koydu.

Belki de bu işte o kadar da kötü olmayacağım.

Trish sırtarak, "Geri kalan her şey için Scott'ın seni eğitmesine izin vereceğim," diyor. "Bunun için üzgünüm."

Umurumda bile değil. Sadece öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmek istiyorum. Bu işte kış tekmelemek istiyorum.

"Biliyor musun," diyor gülümseyerek. "Bence sen buraya çok iyi uyum sağlayacaksın. Aman Tanrım. Tanrım."

Şok içinde omzumun üzerinden bakarken gözleri açılıyor.

Arkamı dönüyorum ve Julian'ın merdivene açılan kapıdan çıktığını görünce kıkırdıyorum. Beni görünce gülümsüyor ve kendimi o kadar hafif ve sersemlemiş hissediyorum ki, Trish kolumu kavrayıp tırnaklarını etime geçirmese tavana kadar yükselebilirdim.

"Julian Long," diye fısıldıyor gözleri ona kilitlenmiş halde. "Fırınının arkasında mı? Ama nasıl?"

Ağzı açık kalıyor ve bana bakmak için başını çeviriyor. Yüzündeki şaşkın ifadeye gülmekten kendimi alamıyorum.

"Sen... ve Julian Long?"

Ona sırtırken omuzlarımı silkiyorum.

"Hey, bebeğim," diyor Julian derin ve halsiz bir sesle yürürken. Scott'ın başı onu takip ediyor. Her zamanki gibi ağzı bir karış açık ona bakıyor.

Julian eğildi ve dudaklarımı öptü. Çok rahat ve kolay, sanki yıllardır birlikteymişiz gibi.

Bu adamla nasıl bu kadar doğal hissettiğimi bilmiyorum. Ruh eşleri böyle olmalı.

Trish ağır ağır nefes alıyor ve yanımda takıntılı bir şekilde saçını düzeltiyor.

"Trish'i tanıyor musun?" Ona bir gülümseme sunarak söylüyorum. "Kendisi benim sevimli yeni patronum ve fırının sahibi."

Julian onun elini tutarken, "Elbette," diyor. "Kasabadaki herkes Trish'i tanır."

Elinin arkasını öpüyor ve Trish neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşüyor.

"Saat kaçta bitiriyorsun?" Julian bana soruyor. "İki."

"Seni ben al ı r ı m ," diyor. "Kız arkadaşıma etrafı göstermek istiyorum."

Kızım benim.

"Pekâlâ," diyorum yüzümde daimi bir gülümsemeyle ve kalbim hızla çarparak. "Bu hoşuma gider."

"Yakında görüşürüz," diyor o çok sevdiğim seksi sesiyle. Büyük eliyle çenemi tutuyor, başımı yukarı kaldırıyor, eğiliyor ve dudaklarıma uzun bir öpücük konduruyor. Sonunda çekildiğinde başım o kadar dönüyor ki tezgâha tutunmak zorunda kalıyorum.

Beni kaçamak olarak kullanmıyor. Bir kaçamakta duygular bu kadar yoğun olamaz. Bu neden daha önce aklıma gelmedi bilmiyorum.

"Hoşça kal, Trish," diyor ve kızın kıkırdamasına neden oluyor. "Güle güle, film adamı."

"Güle güle!" Scott ona coşkuyla el sallayarak
"Hoşça kal!" diyor. "Yakında görüşürüz," diyor
göz kırparak.

O giderken üçümüz de şaşkın bir sessizlik içinde ona bakıyoruz.

Trish kendine gelmek için birkaç derin nefes alıyor ve sonra bir adım geri çekilmeme neden olan bir yoğunlukla bana dönüyor.

"Dün gece burada mı uyudu?"

"Um, evet. Sorun olur mu?"

Kahretsin, bu yüzden beni kovacak mı?

Genişçe gülümserken gözleri uzaklara bakıyor. "Julian Long fırınımda uyudu. Evet!"

Yumruk salladığında şaşkınlıkla gülüyorum.

Scott kaşlarını çatarak, "Bundan hoşlanmadım," diyor.

"Vay canına," diyor Trish kolunu bana doladığında.
"Seninle bir anlaşma yapalım. Ben sana fırıncılıkla ilgili bildiğim her şeyi öğreteceğim, sen de bana ateşli bir dağ erkeğini tavlama ile ilgili bildiğin her şeyi öğreteceksin."

Gülüyorum. "Anlaştık."

Sonsöz

Abby

Üç ay sonra.

Greene Dağları'nda sonbahar geldi.

Şu anda gezegende bundan daha güzel bir yer olamaz. Renkler büyüleyici. Kırmızılar, turuncular, sarılar, kahverengiler, baktığınız her yerde yeşille karışık. Sokaklar bile çoktan dökülmüş olan yapraklarla rengarenk.

Güneşli ve berrak bir gün ve muhteşem erkeğimle Bearskin Dağı'nda yürüyüş yapıyorum.

"Bu dağda daha önce hiç kimseyi kurtardın mı?" Ona bakmak için geri döndüğümde soruyorum.

Julian patikada arkamda yürüyor, Charlie de birkaç metre arkasında dolaşıyor. Onu görünce yaşadığım şaşkınlık hiç azalmıyor. Üç aydır her gün birlikteyiz ve hala onun güzelliği karşısında hayrete düşüyorum

ne zaman başını kaldırırsa ve o büyüleyici mavi gözleri bana dikilse.

"Sadece bir kez," diyor. "Üniversiteli bir kız sıcak çarpmıştı ve onu aşağı taşımak zorunda kalmıştım."

İçimi bir kıskançlık duygusu kapladı. "Eminim buna bayılmıştır."

O kocaman omuzlarını silkiyor. "Kendinde değildi. Neler olduğunu anladığınızı sanmıyorum."

Şimdi onun için üzülüyorum. Onu kurtaran muhteşem kaslı bir dağ adamı vardı ve o bunun tadını çıkarmak için uyanık değildi.

Yolumuza devam ediyoruz ve etrafımdaki muhteşem manzaraya bakarken ruhumda sıcak ve mutlu bir his var. Dağlar nefes kesici. Ağaçların arasından kıvrılarak geçen nehirlerle ufka doğru uzanıyorlar ve güney tarafında uzakta pırıl pırıl bir göl var. Burası doğal bir cennet.

Parlak mavi gökyüzü, büyük beyaz pamuk şeker toplarına benzeyen birkaç yüzen kümülüs bulutuyla başımızın üzerinde sonsuza dek uzanıyor.

Buraya aşığım.

Greene Dağları artık gerçekten evim gibi hissettiriyor.

Benimle ilgilenen harika bir erkek arkadaşım var.

her ihtiyacım ve gerçekten sevmeye başladığım bir iş.

Her günü sevdiğinizde sabahın beşinde kalkmak o kadar da kötü değil. Her sabah yataktan zıplayarak kalkıyorum ve yüzümde bir gülümsemeyle işe gidiyorum.

Scott beni her istasyonda eğitti ve bu küçük ucubeden çok şey öğrendim. Trish'in hızlı eğitim tarzı benim metodik öğrenme tarzımla pek uyuşmuyordu, bu yüzden daha iyi bir çözüm bulduğumuzda çok rahatladım. Onu film teorileri hakkında konuşmaktan vazgeçirebildiğimde, aslında

oldukça iyiydi ve çok şey öğrendim. Arkadaş bile olduk. Arkadaşça iş tanıdıkları demek daha doğru olur.

Artık aynı anda hem çörek hazırlıyor, hem hamur açıyor, hem de kurabiye pişiriyorum. Trish gelişimimden çok memnun ve hatta bu hafta bana şimdiye kadar sahip olduğu en umut verici çalışan olduğumu söyledi! Kendimden geçmiştim.

Julian gökyüzünü işaret ederek, "Kel kartala bak," diyor.

Dağların üzerinde süzüldüğünü gördüğümde nefesimi tutarak duruyorum. Bu muhteşem. Tam buranın daha büyümlü olamayacağını düşündüğüm anda yapraklar renk değiştirmeye başlıyor ya da güzel bir hayvan yoluma çıkıyor ve aklım başımdan gidiyor. Burası sürprizlerle dolu.

Ancak hiçbir şey Julian kadar şaşırtıcı olmadı.

Çok iyi anlaşıyoruz. Ruh ikizi olduğumuza hiç şüphem yok.

Hep gelecekten bahsediyor. Bir ev, çocuklar, birlikte yaşlanmak. O kadar net görüyor ki. Onun bu konuda konuşmasını dinlemeyi seviyorum.

İki hafta önce bana yanına taşınmamı teklif etti ve ben de hemen evet dedim, çünkü onun gibi bir adamla kim yaşamak istemez ki?

Julian'ın arka bahçesinden yavaş akan bir derenin geçtiği harika bir evi var. Dağ manzarası muhteşem ama benim en sevdiğim şey evin etrafını saran dev sundurma. Etrafına serpiştirilmiş hamaklar, sallanan sandalyeler ve rahat kanepeler var. Orada Trish'in müstehcen aşk kitaplarını okuyarak vakit geçirmeye bayılıyorum.

Julian dışarı çıkıp beni kaslı kollarının arasına alana ve kirli bölümleri yeniden canlandırmak için beni içeri taşıyana kadar sadece birkaç bölüm okuyabildim.

Birbirimize çok aşığız.

Hâlâ Sacramento'ya dönüp cimri amcamın ikinci el araba galerisinde çalıştığıma ve yedi oda arkadaşımın aynı evi paylaştığıma inanamıyorum.

Cesur olmak işe yarar.

Charlie uzaklaşıyor, bir hayvanın kokusunu alıyor ve tepeye vardığımızda patika boyunca kokluyor.

Burası serin ama umurumda değil. Eve döndüğümüzde Julian'ın şöminede ateş yakacağını ve ben de sıcak bir fincan kahveyle battaniyenin altında kanepeye kıvrılacağımı biliyorum. Julian da bana katılacak ve sonra başka bir şekilde ısınmam uzun sürmeyecek.

Çarpıcı dağ manzarasına bakarken, "Buraya hâlâ hayranım," diyorum. "Sence buna hiç alışabilecek miyim?"

Cevap vermeyince arkamı dönüyorum ve onu tek dizinin üstünde gördüğümde nefesim kesiliyor.

"Ne yapıyorsun?" Kalbim küt küt atarak soruyorum.

Ceketinin içine uzanıyor ve küçük mavi bir kutu çıkarıyor. Bu-?

"Abby," diyor derin ve ipeksi bir sesle, kutuyu açıp hayatımda gördüğüm en güzel pırıltılı yüzüğü ortaya çıkarırken. "Evlen benimle, bebeğim. Sana hayatımda ihtiyacım var. Karım ol ve seni gezegendeki en mutlu kadın yapayım."

Şok içinde ona bakarken titreyen elimle ağzımı kapatıyorum.

"Benimle evlenir misin?"

Cesur olmak şimdiye kadar işe yaradı. Şimdi korkma zamanı değil...

Başımı aşağı yukarı sallarken gözlerimden yaşlar akıyor. "Evet," diyorum mutluluk gözyaşlarım akarken. "Evet, seninle evleneceğim!"

Ayağa fırlıyor, beni ayağımdan kaldırıyor ve hayatının en mutlu anıymış gibi bağırırken beni etrafında döndürüyor. Kollarımı ve bacaklarımı onun kalın vücuduna doluyor ve onu sıkıyorum.

Evleniyoruz! Buna inanamıyorum.

Yüzümü kaslı boynunun kıvrımlarına gömüyorum ve onun sıcak, rahatlatıcı kokusunu içime çekiyorum; bu kokuyu şanslı hayatımın sonuna kadar koklayacağım.

Sonsöz

Abby

On sekiz ay sonra.

II

İşte benim küçük munch'ım!" Benimkini gördüğümde

ciyaklıyorum

Ufaklık Julian'ın kollarına sarılmıştı. Pastanedeki tezgahın üzerinden atlayıp gezegendeki en değerli iki insanın yanına koşuyorum ve onlara kocaman sarılıyorum.

Bebeğimiz Nathan sekiz aylık ve kesinlikle çok sevimli. Kar tulumunun içinde sadece kocaman kırmızı yanakları ve babasından aldığı parlak mavi gözleri görünüyor.

"Babanla eğlendin mi?"

Ciyaklıyor ve küçük bacaklarını tekmeliyor.

"İkinizin cidden sevimli bebekleri olacağını hep biliyordum," diyor Trish selam vermek için tezgâhın etrafından dolanırken. Tabii ki Julian'ı bir aşağı bir yukarı süzüyor. Elinde değil gibi görünüyor ve açıkçası onu suçlamıyorum.

"Hey, Trish," diyor Julian ona kocaman bir gülümseme atarken. Kız her zaman yaptığı gibi kızarmaya başlar. "Selam, Julian."

Onunla her konuştuğunda, bu güçlü ve kendinden emin kadın kıkırdayacakmış gibi görünüyor. Gerçi bu sadece Julian'la ilgili değil. Greene Dağları'ndaki tüm ateşli dağ erkekleri onun üzerinde bu etkiye sahip gibi görünüyor.

Nathan'ı kar kıyafetinden çıkarıyoruz ve üçümüz tuğla duvarın yanında bir masa tutuyoruz. Bize ikramlık bir şeyler getiriyorum ve Nathan bir parça sıcak ekmek koparıp gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde ağzına atarken hepimiz gülüyoruz.

Küçük ailemi seviyorum.

Julian ve ben geçen sonbaharda evlendik. Daha fazla dayanamayıp evlenmeden önce yaklaşık beş dakika nişanlı kaldık. Greene Mountain Lodge'da muhteşem bir tören oldu. Bir grup ailem ve arkadaşım hafta sonu için geldiler ve çok eğlendik. Her şey mükemmeldi.

Julian'ın evine taşındım ve bir daha arkama bakmadım. Fırının üstündeki küçük şirin dairemi bıraktığım için üzgündüm ama her gece Julian ve onun koca sikiyle aynı yatakta uyuyacağımı fark ettiğimde bunu çok çabuk atlattım.

Hiç korunmadığımız halde sürpriz bir şekilde hamile kaldıktan sonra fırında çalıştığım günler sayılı hale geldi. Her arkamı döndüğümde Scott ya da Trish'e çarpmadan hareket edemeyecek kadar büyüdüğümde çalışmayı bıraktım. Şimdi Nathan burada, Trish'e yardım etmek için hâlâ haftada bir ya da iki vardiya çalışıyorum. Julian bebeğimize bakıyor ya da acil bir durum olursa harika kız kardeşi Ivy ona bakıyor.

Atıştırma lık larımızı bitiriyoruz, Trish'e veda ediyoruz ve sonra eve gidiyoruz.

Bu her zaman günümün en güzel kısmıdır- eve dönüş.

Nathan arabada uyuyakalır ve Julian onu yatağına götürür.

"Akşam yemeğı için ne istersin?" Aşağı indiğinde sordum.

Aç bir bakışla beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Senin için açım."

Beni kaslı kollarının arasına aldığı nda inliyorum. Eğ ilip beni dudaklarımdan öpüyor ve ben onun tadıyla inliyorum.

"Bütün gün çalıştın," diyor beni yukarı taşı rken. "Seninle ilgilendikten sonra akşam yemeğini de hallederim."

Beni yatağı mız a fırlatıp üzerine tırmanırken kıkırdıyorum, her zamankinden daha seksi görünüyor.

Gömleğini çıkarıyor ve ben o sert, yontulmuş kasları gördüğümde bir inilti çıkarıyorum. Onun vücuduna bayılıyorum. Onu görmek beni her zaman heyecanlandırıyor.

Yatağı a tırmanıp bana doğru gelirken bacaklarımı açıyorum.

Kıyafetlerimi çıkarıp sandalyenin üzerine atarken o kocaman elleriyle beni öpüyor ve okş uyor.

İşte bu yüzden eve gelmeyi seviyorum. Eve, onun yanına gelmeyi seviyorum.

Büyük kalın sikini sı rılsıklam amıma soktuğ unda çok yüksek sesle inliyorum.

Dağ erkeğ im beni yastığı a doğru çığ lık atana ve sikinin her tarafına boşalana kadar sertçe sikiyor.

İş imiz bittiğ inde, gözlerimi açık tutamıyorum.

Beni yatırdı, ışığı kapattı ve yemek yapmak için aşağı indi.

Bu adam en iyisi.

Sonsöz

Julian

Otuz yıl sonra.

Bugün hayatım boyunca verdiğim hizmetlerden dolayı

onurlandırılıyorum. Kırk

Arama ve Kurtarma'da yıllarca çalıştım. Yüz on dört insan ve bir keçi kurtardım. Sakın sorma.

Adımı söylediklerinde gülümsüyorum ve sahneye çıkıyorum, ama bu tamamen yanlış geliyor.

Onurlandırılması gereken kişi Abby olmalı. Beni kurtaran oydu.

Hayatımın otuz yılını bu harika kadınla geçirmenin mutluluğunu yaşadım ve bunun her saniyesi için şükranla doluyum.

Ödülümü bana takdim eden Colin ve Aiden'dan alırken kalbim inanılmaz derecede dolu hissediyor. İkisine de sarılıyorum ve onlar yerlerine geçerken ben de konuşma yapmak üzere kürsüye çıkıyorum.

Oda inanılmaz ailem, arkadaşlarım ve yıllar boyunca kurtardığım bazı insanlarla dolu. Altı çocuğum erkek ve kız arkadaşlarıyla birlikte masamda ama benim baktığım muhteşem meleğim.

Abby bana gururla gülümsüyor. O çok ışıltılı.

Her şeyi atlattık ama o hâlâ nefesimi kesebiliyor.

"Bu ödül benim için çok şey ifade ediyor," diyorum mikrofona, hayatım boyunca biriktirdiğim muhteşem insanlar beni dinlerken. Greene Mountains kasabasına, bazı meslektaşlarıma, bazı arkadaşlarıma, Aiden'a ve Colin'e teşekkür ediyorum. Harika çocuklarıma teşekkür ediyorum ve sonra en önemli kişiye geliyorum. Karıma.

"Bu işte kırk yıl, göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş gibi geliyor. En iyi ve en kötü durumları gördüm ve tüm bunların arasında değişmeyen tek bir şey vardı: inanılmaz karım Abby."

Gözlerimiz buluştuğunda gülümsüyor. Keşke ona benim için ne kadar önemli olduğunu anlatacak daha iyi kelimeler bulabilseydim. Onu ne kadar sevdiğimi.

"Bebeğim, sen benim dayanağım, motivasyon kaynağım ve en büyük amigo kızım oldun. Sen olmasaydın nerede olurum bilmiyorum. Sabahları gülen yüzünü görmek ve günler boyunca sarsılmaz sevgini hissetmek bana hem dağlarda hem de hayatta her fırtınayla yüzleşme gücü verdi.

"Kurtardığımız her hayat, ailelerine kavuşturduğumuz her kişi, sevginin ve insani bağların gücünün bir kanıtıdır. Her kurtarmanın ardında bir umut hikayesi ve her kahramanın ardında da birileri vardır.

onlara inanır. Benim için bu kişi inanılmaz eşim. Abby uzun gecelerde, endişeli anlarımda ve görevim nedeniyle evde olamadığım zamanlarda hep yanımdaydı. Onun sevgisi her cesur kurtarmayı, her zorlu tırmanışı ve kalbimin her atışını besledi."

Gözündeki bir damla yaşı sildi ve ben de onu ilk gördüğüm ana geri döndüm; bana doğru yürüyor ve biletini uzatıyordu. Onun bungee ipini bağladım ve o köprüden atladı, kalbimi de yanında götürdü.

"Her ne kadar bu ödölün sahibi ben olsam da," diye devam ediyorum, "lütfen bunun hepimize, özellikle de muhteşem eşıme ait olduğunu bilin. Bu sadece yaptığım işin takdiri değil; yaptığımız işi yapmamız için bize güç veren sevginin bir kutlaması. Bu sevgiyi yaymaya devam edelim, hayat kurtarmaya devam edelim ve dünyaya en zorlu koşullarda bile sevginin en büyük güç olduğunu hatırlatmaya devam edelim."

Herkese teşekkür ediyorum ve ödölümü alıyorum. Odadaki herkes ayağa fırlıyor ve alkış tufanı kopuyor.

Tanıdığım herkes burada ama ben doğruca sevgilime gidiyorum. Gözlerimi ondan hiç ayırmıyorum.

Abby'ye doğru yürüyorum, kollarımı vücuduna doluyorum ve onu yarın yokmuş gibi öpüyorum. Tezahürat kulakları sağır ediyor.

Ve aşkımız bir kez daha derinleşiyor.

Son!

Daha fazla dağ adamı!

[Dağlarda Kaybolmak](#)

[Dağlardaki Arzu](#)

[Dağlardaki Tutku](#)

[Dağlarda Bulundu](#)

[Dağlarda Huysuz](#)

[Dağlarda Özlem](#)

[Dağlarda Saklanmak](#)

[Dağlara Düşmek](#)

[Sabitlenmiş Dağ Adamı](#)

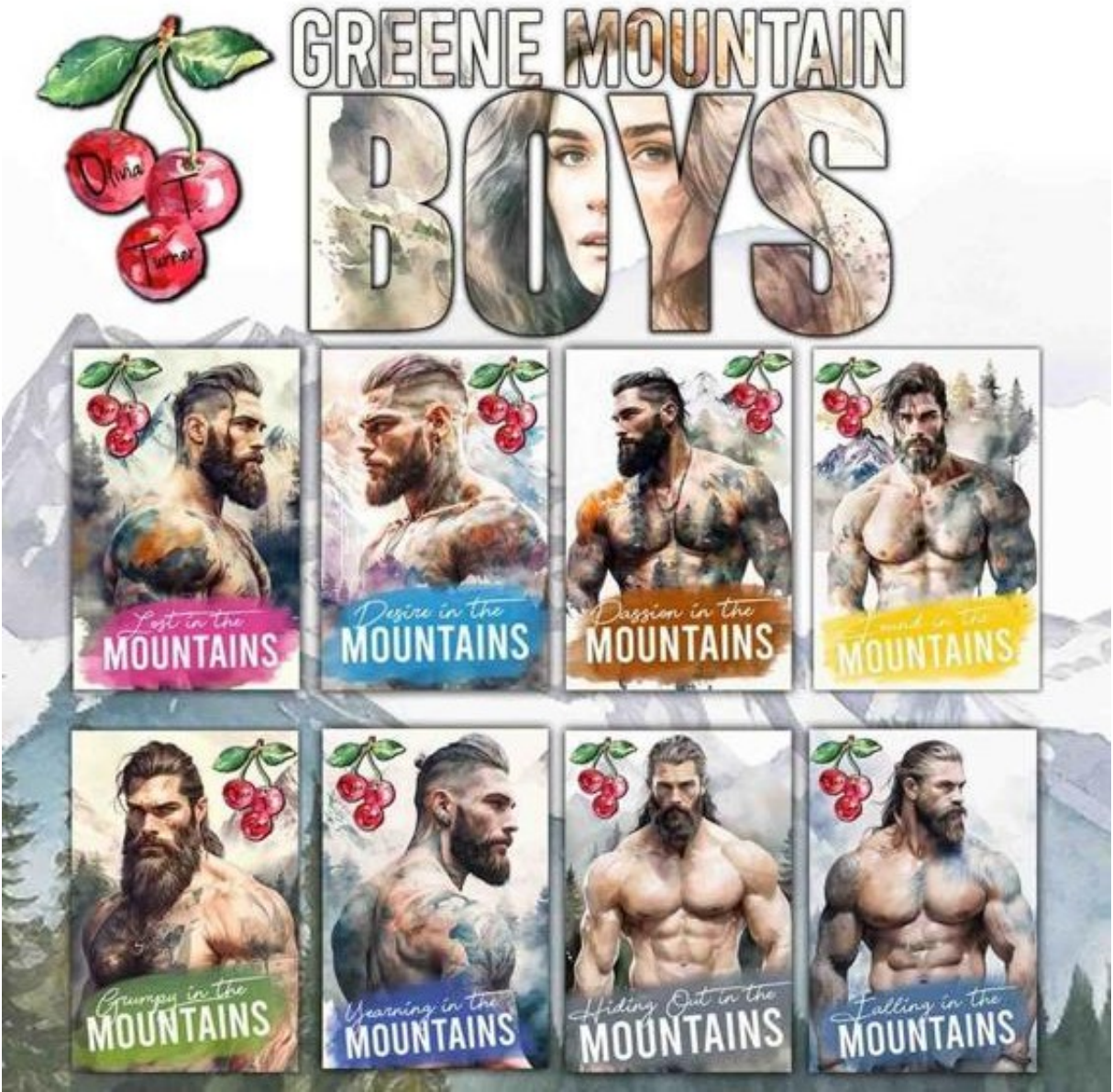
[Dağ Adamı Kurtarıldı](#)

[Dağ Adamı Alındı](#)

[Dağ Adamım İlham Perisi](#)

[Dağ Adamı Kutu Seti](#)

Hepsi Kindle Unlimited'ta!

Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!

OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Üst Düzey Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

Sesli Kitaplar

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!

En sevdiğiniz OTT hikayelerinden her zaman daha fazlasını ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

OTT'ye Takıntılı Olun

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı bütün şirketi satın aldım.

Ofisimde bana bağlı olarak çalışacak.

Alttan, üstten, yandan; her pozisyonda birlikte çalışacağız.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı çok çalıştırdığımı öğrenecek.

Ve yeni zengin CEO'sunun şimdiden ona takıntılı olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak! Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı ateşli kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

**Ücretsiz kopyanızı almak için
buraya tıklayın!**

Beni takip edin.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesine şu adresten ulaşabilirsiniz:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.